

ส่วนที่ 1

สภาพทั่วไปและข้อมูลพื้นฐานที่สำคัญขององค์การบริหารส่วนตำบลปากน้ำ

ประวัติความเป็นมา

บ้านปากบาราเดิมชื่อว่า “กัวลาบารา” มีความหมายว่า เป็นปากน้ำเมืองถ่านที่มาจากปากคลองในอดีตเป็นท่าเรือที่สำคัญ มีเรือต่างประเทศเข้าบรรทุกสินค้าประเภทจำพวกไม้ สำหรับไปทำฟืน ถ่านไม้ นำไปเผา ถ่านที่เกาะหมาก หรือเกาะปีนัง (Pulau Penang or Penang Island) ประเทศมาเลเซีย นอกจากนี้ยังเป็นสินค้าขาออก ประเภท ปลาเค็ม หอยแห้ง เป็ด ไก่ มะพร้าวแห้ง และยางพารา สินค้าขาเข้า ประเภททุหรือน้ำมันก๊าด น้ำตาล ผ้า ผ้าปาเต๊ะ เชือก น้ำอัดลม ตะปู ฯลฯ บ้านกัวลาบารา เป็นท่าเรือที่สำคัญ เรือสินค้าที่มาจากเกาะปีนังจะรับสินค้าจะต่อไปยังท่าข้ามและท่าเรือกันตัง จังหวัดตรัง

ต่อมาราวปีพ.ศ. 2472 กรมหลวงนครสวรรค์วรพินิตได้เสด็จมาบ้านกัวลาบารา กำหนด ยูโตะ มะสัน รับเสด็จ ได้ดำริให้เปลี่ยนชื่อบ้านกัวลาบาราเป็น “บ้านปากบารา” และตำบลปากบารา จากนั้นในปี 2489 ปลัดอำเภอประจำตำบลได้เสนอให้รวมตำบลปากบารากับตำบลปากละงู เป็นตำบลเดียวกันได้ชื่อว่า “ตำบลปากน้ำ” จนกระทั่งปัจจุบัน

1.ด้านกายภาพ

ลักษณะที่ตั้งและอาณาเขต

1.1 ที่ตั้งอาณาเขต

* ทิศเหนือ ติดต่อ ตำบลแหลมสน ตำบลกำแพง อำเภอละงู

- * ทิศใต้ ติดต่อ ตำบลละงู อำเภอละงู
- * ทิศตะวันออก ติดต่อ ตำบลละงู อำเภอละงู
- * ทิศตะวันตก ติดต่อ ทะเลอันดามัน

เนื้อที่

ตำบลปากน้ำ มีพื้นที่ประมาณ 40.46 ตารางกิโลเมตร หรือประมาณ 15,804.375 ไร่ คิดเป็นร้อยละ 14.23 ของพื้นที่อำเภอละงู โดยแบ่งเป็นรายหมู่บ้าน ดังนี้

- หมู่ที่ 1 บ้านบ่อเจ็ดลูก
- หมู่ที่ 2 บ้านปากบารา
- หมู่ที่ 3 บ้านเกาะบุโหลน
- หมู่ที่ 4 บ้านตะโละใส
- หมู่ที่ 5 บ้านท่ายาง
- หมู่ที่ 6 บ้านท่ามาลัย
- หมู่ที่ 7 บ้านท่าพยอม

1.2 ลักษณะภูมิประเทศ

สภาพพื้นที่โดยทั่วไป เป็นที่ราบชายฝั่งทะเล มีสภาพเป็นป่าชายเลน และสภาพดินบริเวณนั้นเป็นดินที่มีสารประกอบกำมะถันปะปนอยู่มาก ตามปกติเมื่อดินเปียกจะมีสภาพเป็นกลางหรือด่างแต่เมื่อมีการระบายน้ำออกไปหรือทำให้ดินแห้งสารประกอบกำมะถันจะแปรสภาพปล่อยกรดกำมะถันออกมา ทำให้ดินเป็นกรดจัดมาก การจัดการที่ดินจึงยุ่งยากขึ้นเป็นทวีคูณ เนื่องจากดินลุ่มน้ำจัดเป็นดินเค็มที่กรดแฝงอยู่ ไม่เหมาะสมในการปลูกพืชเนื่องจากน้ำทะเลท่วมถึงประจำ ดินเค็มจัดมากเมื่ออยู่ในสภาพเปียก และเปรี้ยวจัดมากในสภาพแห้ง การระบายน้ำเลวมากและดินเลนไม่อยู่ตัว แต่มีศักยภาพเหมาะสมที่จะใช้เพาะเลี้ยงสัตว์น้ำชายฝั่ง การทำนาเกลือและการรักษาให้คงสภาพเป็นป่าชายเลน เพื่อให้เกษตรกรมีทางเลือกในการใช้ประโยชน์ และพื้นที่ทางด้านตะวันตกเฉียงใต้ เป็นบริเวณที่มีชายหาดเหมาะสมสำหรับการท่องเที่ยวเพราะเกาะมีอยู่ส่วนหนึ่ง มีโบราณสถานได้แก่ โบราณสถานบ่อเจ็ดลูก เป็นต้น และมีเกาะอยู่มากมายที่เหมาะสมสำหรับการดำน้ำและดูปะการังทั้งน้ำตื้นและน้ำลึก ล่องเรือธรรมชาติ และตกปลา อีกทั้งทิวทัศน์สวยงามเหมาะสำหรับการพักผ่อนหย่อนใจ มีทรัพยากรธรรมชาติที่สำคัญ ได้แก่ ป่าชายเลน ทรัพยากรประมง และปะการัง

1.3 ลักษณะภูมิอากาศ

ตำบลปากน้ำ ได้รับอิทธิพลของลมมรสุมตะวันตกเฉียงใต้ และตะวันออกเฉียงเหนือมี 2 ฤดู คือ

1. ฤดูร้อน จะเริ่มต้นตั้งแต่กลางเดือนธันวาคม สิ้นสุดเดือนพฤษภาคม โดยได้รับอิทธิพลจากลมมรสุมตะวันออกเฉียงเหนือ สภาพอากาศทั่วไปร้อนและมีความชื้นต่ำ
2. ฤดูฝน จะเริ่มตั้งแต่กลางเดือนพฤษภาคม จนถึงสิ้นเดือนธันวาคม โดยได้รับอิทธิพลมาจากลมมรสุมตะวันตกเฉียงใต้ ทำให้มีฝนตกชุกตลอดฤดู

2. ด้านการเมือง/การปกครอง

การบริหารงานขององค์การบริหารส่วนตำบลปากน้ำ ประกอบด้วยสมาชิกสภาองค์การบริหารส่วนตำบลและนายกองค์การบริหารส่วนตำบล สมาชิกสภาองค์การบริหารส่วนตำบล 14 คน มาจากการเลือกตั้งของประชาชนโดยตรงของผู้มีสิทธิออกเสียงเลือกตั้ง มีวาระการดำรงตำแหน่ง 4 ปี คณะผู้บริหารองค์การบริหารส่วนตำบลประกอบด้วย นายกองค์การบริหารส่วนตำบล รองนายกองค์การบริหารส่วนตำบล พนักงานส่วนตำบล 34 คน พนักงานจ้างตามภารกิจ 21 คนพนักงานจ้างทั่วไป 10 คน โดยแบ่งส่วนราชการประกอบด้วย

1. สำนักงานปลัด
2. กองคลัง
3. กองช่าง
4. กองการศึกษา ศาสนา และวัฒนธรรม
5. กองสาธารณสุขและสิ่งแวดล้อม
6. กองสวัสดิการสังคม

รายชื่อผู้บริหารสมาชิกสภาองค์การบริหารส่วนตำบลปากน้ำ กำนัน และผู้ใหญ่บ้าน ดังนี้

ที่	ชื่อ - สกุล		ตำแหน่ง
1	นายอรุณ	เอี่ยมดู	นายก อบต.ปากน้ำ
2	นายฉูอ๊ิบ	ปากบารา	รองนายก อบต.ปากน้ำ
3	นายอานัส	มาห์มูด	รองนายก อบต.ปากน้ำ
4	นายอนุเทพ	อัลมาตร์	เลขานุการนายก อบต.ปากน้ำ
หมู่ที่	ชื่อหมู่บ้าน	รายชื่อสมาชิก อบต.ปากน้ำ	รายชื่อกำนัน ผู้ใหญ่บ้าน
1	บ้านบ่อเจ็ดลูก	นายสุวรรณ หวังยู่น้อย นายรอฟีน มัจฉา	นายสุไลหมาน โต๊ะหมื่น
2	บ้านปากบารา	นายมัสหาด เกาะสมัน นายสักรินทร์ หมื่นหวัง	นายอริฎู ชุมคง
3	บ้านเกาะบุโหลน	นายพรชัย อุษณีย์ -ว่าง-	นายไกรสร আহมัน
4	บ้านตะโละใส	นายอารอฟีน สันจิตร นายดาร์เร็จ อุสมา	นายวินัย นุ้ยไฉน (กำนัน)
5	บ้านท่ายาง	นายยาโกบ หมื่นหวัง นายมนตรี แก้วทอง	นายรอหมาด สอแหละ
6	บ้านท่ามาลัย	นายวีรพงศ์ อองศารา นายอารีแห่نين ปากบารา	นายวิศรุต กองบก
7	บ้านท่าพะยอม	-ว่าง-	นายปิยพงศ์ ปากบารา

อัตรากำลังขององค์การบริหารส่วนตำบลปากน้ำแยกเป็นแต่ละส่วนราชการ ดังนี้

สำนักงานปลัด จำนวน 16 อัตรา

1. นายตรา	เหมโคกน้อย	ตำแหน่งนักบริหารงานท้องถิ่น กลาง
2. นางสาวอาทิญา	ชัยทอง	ตำแหน่งนักบริหารงานท้องถิ่น ต้น
3. นางสาวภัทรานิษฐ์	หลงหา	ตำแหน่งนักบริหารงานทั่วไป ต้น
4. นายประวิทย์	หมุดเอียด	ตำแหน่งนิติกร ชำนาญการ
5. นางสาวอรพินทร์	โอมณี	ตำแหน่งนักวิเคราะห์นโยบายฯ ชำนาญการ
6. นายวิสุทธิ์	อุสม่า	ตำแหน่งนักป้องกันและบรรเทาฯ ปฏิบัติการ
7. นางรวิพันธ์	คงชิต	ตำแหน่งนักจัดการงานทั่วไป ปฏิบัติการ
8. นางสาวยุ้มยลา	มะสันต์	ตำแหน่งนักทรัพยากรบุคคล ปฏิบัติการ
9. ส.อ.พิทักษ์	พึงประเสริฐ	ตำแหน่งเจ้าพนักงานป้องกันและบรรเทาฯ ปฏิบัติงาน

พนักงานจ้างตามภารกิจ

10. นางสุกัญญา	อุสม่า	ตำแหน่งผู้ช่วยนักวิเคราะห์นโยบายและแผน
11. นางสาววีตรี	หมื่นหวัง	ตำแหน่งผู้ช่วยเจ้าพนักงานประชาสัมพันธ์
12. นางสุมาลี	ทุมมาลี	ผู้ช่วยเจ้าพนักงานส่งเสริมการท่องเที่ยว

พนักงานจ้างทั่วไป

13. นางจรรยา	วิเศษศาสน์	ตำแหน่งนักการ
14. นายอรุณ	แย้มสุข	ตำแหน่งคนงานทั่วไป
15. นายอัสนีรื้อน	องศารา	ตำแหน่งคนงานทั่วไป
16. นายเอกริน	โอมณี	ตำแหน่งคนงานทั่วไป

กองคลัง จำนวน 13 อัตรา

1. นายมุสลิม	มาเหล็ม	ตำแหน่งผู้อำนวยการกองคลัง ต้น
2. นางสาวสุปรีตา	หลี่เส็น	ตำแหน่งนักวิชาการเงินและบัญชี ชำนาญการ
3. นางสาวอรทัย	พรหมเพชร	ตำแหน่งนักวิชาการพัสดุ ชำนาญการ
4. นายอิบรอเหม	อมสารา	ตำแหน่งนักวิชาการจัดเก็บรายได้ ชำนาญการ
5. นางสาววาสนา	ง๊ะสมัน	ตำแหน่งนักวิชาการจัดเก็บรายได้ ชำนาญการ
6. นางสาวไม้มุน	รอยะ	ตำแหน่งนักวิชาการคลัง ชำนาญการ
7. นางจันทิมา	อุสม่า	ตำแหน่งเจ้าพนักงานการเงินและบัญชี ชำนาญงาน

พนักงานจ้างตามภารกิจ

8. นางนันทิยา	อานัน	ตำแหน่งผู้ช่วยเจ้าพนักงานการเงินและบัญชี
9. นางสาวจิราภรณ์	หวังสุข	ตำแหน่งผู้ช่วยเจ้าพนักงานธุรการ
10. นางสาวลิสตา	เกษม	ตำแหน่งผู้ช่วยพนักงานจัดเก็บรายได้

11. นายธราวุธ	อุสมมา	ตำแหน่งผู้ช่วยนักวิชาการพัสดุ
12. นายพิเชษฐ์	อูดี	พนักงานขับรถ

พนักงานจ้างทั่วไป

12. นางสาวมาลินี	ยั้งนึ่ง	ตำแหน่งคนงานทั่วไป
13. นางสาวกัญญา	ปากบารา	ตำแหน่งคนงานทั่วไป

กองช่าง จำนวน 9 อัตรา

1. นายพงศ์พิริยะ	บุญยะผลึก	ตำแหน่งผู้อำนวยการกองช่าง ต้น
2. นายชัยวุฒิ	บารา	ตำแหน่งนายช่างโยธา อาวุโส
3. -ว่าง-		ตำแหน่งนายช่างโยธา
4. -ว่าง-		ตำแหน่งนายช่างสำรวจ

พนักงานจ้างตามภารกิจ

5. นายวีระยุทธ	หวันสู	ตำแหน่งผู้ช่วยนายช่างโยธา
6. นายณรัตน์	เพียรสกุล	ตำแหน่งผู้ช่วยนายช่างโยธา
7. นางสาวจุฑารัตน์	อัลมาตร	ตำแหน่งผู้ช่วยเจ้าพนักงานพัสดุ
8. นายมณูญ	ปกติง	ตำแหน่งผู้ช่วยช่างไฟฟ้า

พนักงานจ้างทั่วไป

9. นายอรรถพล หลงสล่า		ตำแหน่งคนงานทั่วไป

กองสาธารณสุขและสิ่งแวดล้อม

จำนวน 7 อัตรา

1. นายปรีชา	ป็นดีกา	ตำแหน่งนักบริหารงานสาธารณสุขและสิ่งแวดล้อม ต้น
2. นายเอกนรินทร์	ลัดเสี่ย	ตำแหน่งนักวิชาการสุขาภิบาล ชำนาญการ
3. นายณรงค์	ปากบารา	ตำแหน่งนักวิชาการสาธารณสุข ชำนาญการ
4. นางณัฐนิชา	ฝะสกุล	ตำแหน่งนักจัดการงานทั่วไป ชำนาญการ

พนักงานจ้างตามภารกิจ

5. นางสาวพรนิภา	สันจิตร	ตำแหน่งผู้ช่วยเจ้าหน้าที่ธุรการ

พนักงานจ้างทั่วไป

6. -ว่าง-		ตำแหน่งพนักงานขับรถขยะ
7. นายบุญธรรม	องศารา	ตำแหน่งคนงานทั่วไป

กองการศึกษา ศาสนา และวัฒนธรรม

จำนวน 20 อัตรา

1. นางนุไรรณี	เศรษฐสุข	ตำแหน่ง ผู้อำนวยการกองการศึกษา ต้น
2. นางปวีณา	ตุแวลอ	ตำแหน่ง นักวิชาการศึกษา ชำนาญการ

ศูนย์พัฒนาเด็กเล็กบ้านตะโละไส

3. นางรัตนา	ปากบารา	ตำแหน่ง ครู คศ. 2
4. นางนอรมี	สอแหละ	ตำแหน่ง ครู คศ. 2
5. นางสาวอารีญา	อัลมาตร์	ตำแหน่ง ครู คศ. 2
6. นางมยุรี	อัลมาตร์	ตำแหน่ง ครู คศ. 2

ศูนย์พัฒนาเด็กเล็กบ้านปากบารา

7. นางสาวจิตติพร	นุ้ยไฉน	ตำแหน่ง ครู คศ. 2
8. นางสาวจวีร์รัตน์	จิสง่า	ตำแหน่ง ครู คศ. 2
9. นางนันทนี	โอมณี	ตำแหน่ง ครู คศ. 1

ศูนย์พัฒนาเด็กเล็กบ้านบ่อเจ็ดลูก

10. นางมยุรี	สิทธิโชค	ตำแหน่ง ครู คศ. 2

พนักงานจ้างตามภารกิจ

11. นางสาวสุไพบดา	หิราเหม	ตำแหน่ง ผู้ช่วยเจ้าพนักงานธุรการ
12. นายดำรง	สังสัน	ตำแหน่ง ผู้ช่วยเจ้าพนักงานศูนย์เยาวชน

ศูนย์พัฒนาเด็กเล็กบ้านตะโละไส

13. นางสาววิภา	องสารา	ตำแหน่ง ผู้ช่วยครูผู้ดูแลเด็ก
14. นางชนิษฐา	บิลาียง๊ะ	ตำแหน่ง ผู้ช่วยครูผู้ดูแลเด็ก

ศูนย์พัฒนาเด็กเล็กบ้านปากบารา

15. นางกรวีร์	องสารา	ตำแหน่ง ผู้ช่วยครูผู้ดูแลเด็ก
16. นางสาวปราณี	สอเหรบ	ตำแหน่ง ผู้ช่วยครูผู้ดูแลเด็ก
17. นางสาวอัสลีนา	สนิทศาสตร์	ตำแหน่ง ผู้ช่วยครูผู้ดูแลเด็ก

ศูนย์พัฒนาเด็กเล็กบ้านบ่อเจ็ดลูก

18. นางสาวอริสรา	สาหลัง	ตำแหน่ง ผู้ช่วยครูผู้ดูแลเด็ก

พนักงานจ้างทั่วไป

20. - ว่าง -		ตำแหน่ง คนงานทั่วไป

กองสวัสดิการและสังคม จำนวน 4 อัตรา

1. นางสาวรุ่งนภา	อุสม่า	ตำแหน่ง ผู้อำนวยการสวัสดิการและสังคม ต้น
2. นางสาวพิชยา	คำสนิท	ตำแหน่ง นักพัฒนาชุมชน ชำนาญการ

พนักงานจ้างทั่วไป

3. นางสาวสุกัญดา	ยาหมาย	ตำแหน่ง คนงานทั่วไป
4. นางสาวพรชนก	ชัยทอง	ตำแหน่ง คนงานทั่วไป

3. จำนวนประชากร

ปัจจุบันตำบลปากน้ำ มีประชากรรวม 10,990 คน จำนวนครัวเรือน 3,163 ครัวเรือน เป็นประชากรตามทะเบียนราษฎรแยกจำนวนประชากร ชาย 5,440 คน,หญิง 5,550 คน แต่ละหมู่บ้านดังต่อไปนี้

หมู่ที่	ชื่อหมู่บ้าน	จำนวนประชากร (คน)			ครัวเรือน (หลัง)
		ชาย	หญิง	รวม	
1	บ้านบ่อเจ็ดลูก	554	526	1,080	273
2	บ้านปากบารา	2,107	2,116	4,223	1,423
3	บ้านเกาะบุโหลน	289	280	569	166
4	บ้านตะโละใส	1,454	1,530	2,984	759
5	บ้านท่ายาง	270	281	551	135
6	บ้านท่ามาลัย	515	591	1,106	285
7	บ้านท่าพยอม	251	226	477	122
	รวม	5,440	5,550	10,990	3,163

หมายเหตุ ข้อมูล ณ วันที่ 22 เมษายน 2562

4. สภาพทางสังคม

ประชากรส่วนใหญ่จำนวนร้อยละ 94.32 นับถือศาสนาอิสลาม และร้อยละ 5.63 นับถือศาสนาพุทธและอื่นๆ ร้อยละ 0.05 ลักษณะการตั้งถิ่นฐานของประชากรในเขตตำบลปากน้ำมีการตั้งถิ่นฐานแบบชนบททางภาคใต้ ส่วนมากมีการตั้งอยู่บริเวณที่ราบลุ่มและที่ชายฝั่งทะเลมีการตั้งถิ่นฐานกระจุกตามเส้นทางคมนาคมชุมชนที่มีความหนาแน่นที่สุด ได้แก่ ชุมชนบ้านปากบารา ชุมชนบ้านตะโละใส และมีชุมชนที่แออัด เนื่องจากการเจริญของเมืองอย่างรวดเร็วและขาดการควบคุมที่ดี

4.1 การศึกษา

ลำดับที่	รายชื่อ	จำนวน (แห่ง)
1.	ศูนย์พัฒนาเด็กเล็ก	3
2.	โรงเรียนประถมศึกษา	6
3.	โรงเรียนขยายโอกาส	2
4.	ศูนย์การศึกษานอกโรงเรียนฯ	1
5.	ที่อ่านหนังสือพิมพ์ประจำหมู่บ้าน	7

4.2 ข้อมูลด้านสาธารณสุข

ลำดับที่	รายชื่อ	จำนวน (แห่ง)
1.	โรงพยาบาลส่งเสริมสุขภาพตำบล - โรงพยาบาลส่งเสริมสุขภาพตำบลปากน้ำ - โรงพยาบาลส่งเสริมสุขภาพตำบลบ้านบ่อเจ็ดลูก	2 แห่ง
2.	ร้านขายยาแผนปัจจุบัน	1 แห่ง
3.	จำนวนเด็กเกิดมีชีพ(ในรอบปีที่ผ่านมา)	146 แห่ง
4.	จำนวนเด็กเกิดไร้ชีพ(ในรอบปีที่ผ่านมา)	0 คน
5.	จำนวนเด็กอายุ 0-72 เดือน	2,240 คน
6.	ร้อยละของเด็กอายุ 0-72 เดือนที่ได้รับวัคซีนครบตามเกณฑ์อายุ รพ.สต.ตำบลปากน้ำ ร้อยละ 99.47 รพ.สต.บ้านบ่อเจ็ดลูก ร้อยละ 79.62	
7.	จำนวนหญิงตั้งครรภ์ในรอบปีที่ผ่านมา	140 คน
8.	จำนวนหญิงวัยเจริญพันธุ์	3,166 คน
9.	จำนวนอาสาสมัครสาธารณสุข(อสม)	138 คน
10.	จำนวนผู้ป่วยติดบ้านติดเตียง	34 คน
11.	จำนวนผู้ป่วยจิตเวช	63 คน
12.	จำนวนผู้ป่วยโรคเรื้อรัง(โรคเบาหวาน ความดันโลหิตสูง หัวใจและหลอดเลือด)	233 คน
13.	จำนวนร้านอาหารและแผงลอยจำหน่ายอาหาร	55 ร้าน
14.	จำนวนร้านอาหารที่ได้รับป้าย CFGT	53 ร้าน
15.	จำนวนร้านอาหารที่ได้รับป้ายรับรองอาหารฮาลาล	7 ร้าน
16.	จำนวนจำนวนแผงลอยจำหน่ายอาหาร	24 แผง
17.	สาเหตุการป่วย3 อันดับแรกรพ.สต.ตำบลปากน้ำ อันดับ 1 โรคระบบทางเดินหายใจ อันดับ 2 โรคระบบย่อยอาหาร อันดับ 3 โรคระบบผิวหนังและเนื้อเยื่อ สาเหตุการป่วย 3 อันดับแรกรพ.สต.บ้านบ่อเจ็ดลูก อันดับ 1 โรคระบบทางเดินหายใจ อันดับ 2 โรคระบบย่อยอาหาร อันดับ 3 โรคระบบไหลเวียนเลือด	
18.	จำนวนชมรม/กลุ่ม(ผู้สูงอายุ) ชมรมผู้สูงอายุ จำนวน 1 ชมรม ชมรม อสม.ตำบลปากน้ำ จำนวน 1 ชมรม ชมรมวอลเลย์บอลบ้านปากบารา จำนวน 1 ชมรม ชมรมแพทย์แผนไทยตำบลปากน้ำ จำนวน 1 ชมรม	

5. ระบบบริการพื้นฐาน

5.1 การคมนาคม

เส้นทางคมนาคม ทางบก

- ทางหลวงแผ่นดินหมายเลข 4052 (ละงู - ปากบารา)
- รถประจำทาง (สองแถว) สายโรงพยาบาลละงู-ปากบารา
- รถประจำทาง สายหาดใหญ่ – ปากบารา

ทางทะเล

- เรือโดยสารปากบารา – เกาะตะรุเตา-เกาะบุโหลน-เกาะหลีเป๊ะ (เฉพาะฤดูกาลท่องเที่ยว)

5.2 การโทรศัพท์

- บริษัทโทรคมนาคม (สถานีเคเบิลใต้น้ำ) จำนวน 1 แห่ง
- บริษัท ทีโอที จำนวน 1 แห่ง

5.3 การไฟฟ้า

- การไฟฟ้าส่วนภูมิภาคอำเภอละงู จำนวน 6 หมู่บ้าน
- บ้านเกาะบุโหลนมีพื้นที่เป็นเกาะใช้ระบบโซลาร์เซลล์ร้อยละ 40
- ระบบเครื่องยนต์กำเนิดไฟฟ้าร้อยละ 60

5.4 ประปา

ได้รับการบริการประปาจากการประปาส่วนภูมิภาคจำนวน 6 หมู่บ้าน

5.5 ไปรษณีย์หรือการสื่อสาร

- ไปรษณีย์อำเภอละงู จำนวน 1 แห่ง
- ไปรษณีย์ชุมชน จำนวน 1 แห่ง

6.ระบบเศรษฐกิจ

6.1 การประกอบอาชีพของประชากรของตำบลปากน้ำ ปี พ.ศ. 2562

อาชีพ	จำนวน (คน)
เกษตรกรรวม	345
รับจ้าง	2,967
ค้าขาย	787
รับราชการ	228
รัฐวิสาหกิจ/บริษัทเอกชน	128
ธุรกิจส่วนตัว	135
ประมง	931
นักเรียน/นักศึกษา	1,727
ไม่มีอาชีพ	332
อื่นๆ	3,411
รวม	10,990

หมายเหตุ ข้อมูลจากการจัดเก็บข้อมูลพื้นฐานตำบลปากน้ำ ปี 2562

6.2 หน่วยงานธุรกิจในเขต อบต.

- ที่พัก บังกะโล โรงแรม	33	แห่ง
- ร้านอาหาร	56	แห่ง
- ธุรกิจแพปลา	15	แห่ง
- ธุรกิจเพาะพันธุ์กุ้ง	8	แห่ง
- ธุรกิจบริษัทท่องเที่ยว	17	แห่ง
- ประกอบการเรือตกปลา	31	แห่ง
- ร้านค้า	45	แห่ง

6.3 กลุ่มอาชีพในเขต อบต.

- บ้านบ่อเจ็ดลูก	12	กลุ่ม
- บ้านปากบารา	6	กลุ่ม
- บ้านเกาะบุโหลน	1	กลุ่ม
- บ้านตะโล๊ะใส	8	กลุ่ม
- บ้านท่ายาง	1	กลุ่ม
- บ้านท่ามาลัย	1	กลุ่ม
- บ้านท่าพะยอม	1	กลุ่ม

7. เศรษฐกิจพอเพียงท้องถิ่น (ด้านการเกษตรและแหล่งน้ำ)

7.1 ข้อมูลพื้นฐานของหมู่บ้าน

ข้อมูลพื้นฐานของหมู่บ้านหรือชุมชนมีทั้งหมดจำนวน 7 หมู่บ้าน ประกอบด้วย

1. บ้านบ่อเจ็ดลูก หมู่ที่ 1 ตำบลปากน้ำ อำเภอละงู จังหวัดสตูล

ประวัติความเป็นมาของหมู่บ้าน

บ้านบ่อเจ็ดลูกเดิมเรียกว่า ตาลากาตุโย๊ะ เดิมราษฎรเข้าไปอาศัยทุ่งสงวนเลี้ยงสัตว์เพื่อเลี้ยงสัตว์เลี้ยงวัว ควาย หลังจากนั้นก็มีชาวเลจากเกาะบุโหลน อพยพเข้าตั้งถิ่นฐานพบเจอปัญหาคือไม่มีน้ำจืดใช้จึงช่วยกันขุดบ่อหาแหล่งน้ำจืดมาใช้จึงเป็นเรื่องประหลาดเมื่อพบว่า บ่อที่เป็นน้ำจืดสนิทกลับเป็นบ่อที่อยู่ใกล้น้ำทะเลมากที่สุด ส่วนอีก 6 บ่ออยู่ห่างออกไปกลับเป็นน้ำกร่อยและมีน้ำน้อยมากที่สุด จึงมีการสันนิษฐานว่าผู้ขุดบ่อน้ำไว้บัดนี้อายุมากกว่า 100 ปี ทุกวันนี้ชาวบ้านได้บูรณะซ่อมแซมโบราณสถานโดยการขุดบ่อใส่ท่อซิเมนต์กลม โดยใช้อิฐดินเผาแต่งบริเวณขอบบ่อให้สวยงาม

ที่ตั้ง

มีพื้นที่	1,720 ไร่ หรือ 2.7520 ตารางกิโลเมตร	มีอาณาเขตติดต่อ ดังนี้
ทิศเหนือ	ติดต่อ	หมู่ที่ 6 ตำบลแหลมสน หมู่ที่ 5,12 ตำบลกำแพง
ทิศใต้	ติดต่อ	หมู่ที่ 2 ตำบลปากน้ำ
ทิศตะวันออก	ติดต่อ	หมู่ที่ 7 ตำบลปากน้ำ
ทิศตะวันตก	ติดต่อ	ทะเลอันดามัน

ลักษณะภูมิประเทศ

พื้นที่บ้านบ่อเจ็ดลูกมีลักษณะเป็นที่ราบลุ่มมีภูเขาอยู่ด้านในพื้นที่อีกส่วนหนึ่งเป็นชายหาดฝั่งทะเลอันดามัน สภาพลักษณะดินเป็นดินร่วนปนทรายริมชายหาด ดินที่ราบเชิงเขามีคลองที่สำคัญ คือคลองบ่อเจ็ดลูกทางทิศตะวันตกมีเขาใหญ่ ซึ่งเป็นเขาที่สวยงามมากตั้งอยู่บนเกาะบริเวณปากน้ำ บ้านปากบาราเป็นสถานที่ในเขตการรับผิดชอบของอุทยานแห่งชาติหมู่เกาะเภตรา ซึ่งเป็นสถานที่ท่องเที่ยวของตำบลปากน้ำด้วย

2.บ้านปากบาราหมู่ที่ 2 ตำบลปากน้ำ อำเภอลงู จังหวัดสตูล

ประวัติความเป็นมาของหมู่บ้าน

จากการเล่าขานของผู้เฒ่าประวัติบ้านปากบารา บ้านปากบารา เดิมชื่อ กัวลาบารา ชนกลุ่มแรกที่เข้ามาอยู่อาศัย คือ ชาวเล(ชาวน้ำ) ซึ่งอพยพมาจากประเทศมาเลเซียซึ่งในขณะนั้นบ้านปากบารายังไม่มีผู้คนอาศัยอยู่ (หลักฐาน) คือ (กุโบร์ที่ปัจจุบันมีบ้านสร้างทับหมดแล้ว) จนต่อมามีชาวบ้าน บ้านท่ามาลัยหมู่ที่ 6 ปัจจุบันได้อพยพเข้ามาตั้งถิ่นฐานที่บ้านปากบารา เมื่อมีคนเมืองเข้ามาอาศัยทำให้ชาวเลกลุ่มแรกอพยพโยกย้ายไปอยู่ที่บ่อเจ็ดลูก(เดิมชื่อตลาตูละโยะห์ หมู่ที่1ในปัจจุบัน)ครอบครัวแรกที่เข้ามาอาศัยในบ้านปากบารา คือครอบครัวของนายโต๊ะสาและ องค์กรา และโต๊ะราหมาน จนต่อมามีผู้คนเข้ามาอาศัยอยู่เรื่อยๆ บ้านปากบาราตั้งอยู่ติดชายฝั่งทะเลอันดามันและมีลำคลองที่ชาวต่างประเทศ เรียกว่า กัวลา จึงได้เรียกหมู่บ้านนี้ว่า กัวลาบารา เป็นภาษามลายู แปลว่า ปากน้ำเมืองถ่าน ในอดีตเป็นท่าเรือรับส่งสินค้าที่สำคัญของกิ่งอำเภอลงูในสมัยนั้น มีเรือชาวต่างประเทศที่เข้ามารับส่งสินค้าเป็นประจำ ชื่อเรือ ซาลาซ่า เรือชาติวัน เรือหริмба ซึ่งเป็นเรือกลไฟได้มารับซื้อสินค้าทุกชนิดจากท่าเรือนี้และได้นำนักแสดงประเภทหนึ่งมาด้วยเรียกว่า “บั้งซาวัน” ตอนหลังเรียกว่าละครอ้วนผอม หลังจากนั้นก็มีชาวมาเลเซียได้เข้ามาติดต่อค้าขายกับบ้านกัวลาบารามากขึ้น พร้อมทั้งได้นำวัฒนธรรมของชาวมุสลิมเข้ามาด้วย บ้านกัวลาบาราจึงเป็นท่าเรือสำคัญในการขนส่งสินค้า ได้แก่ ถ่าน ปลาเค็ม หอมแห้ง เป็ด ไก่ มะพร้าวแห้งและยางพารา ปี พ.ศ.2489ได้เปลี่ยนชื่อจาก *บ้านกัวลาบาราเป็นบ้านปากบารา*

ที่ตั้ง

มีพื้นที่	272 ตารางกิโลเมตร	มีอาณาเขตติดต่อ ดังนี้
ทิศเหนือ	ติดต่อ	หมู่ที่ 7 บ้านท่าพะยอม
ทิศใต้	ติดต่อ	ทะเลอันดามัน
ทิศตะวันออก	ติดต่อ	หมู่ที่ 6 บ้านท่ามาลัย
ทิศตะวันตก	ติดต่อ	ทะเลอันดามัน

ลักษณะภูมิประเทศ

บ้านปากบารา มีเนื้อที่รวมทั้งหมด 3,000 ไร่ สภาพพื้นที่โดยทั่วไป เป็นที่ราบชายฝั่งทะเล สภาพของดินมีสารประกอบกำมะถันปะปนอยู่มาก ไม่เหมาะในการปลูกพืชเนื่องจากน้ำทะเลท่วมขังเป็นประจำ แต่มี

ศักยภาพเหมาะแก่การเพาะเลี้ยงสัตว์น้ำชายฝั่งอีกทั้งยังมีทิวทัศน์ที่สวยงามตามธรรมชาติได้แก่ ป่าชายเลน ทรัพยากรประมง เหมาะแก่การท่องเที่ยว

3.บ้านเกาะบุโหลน หมู่ที่ 3 ตำบลปากน้ำ อำเภอละงู จังหวัดสตูล

ประวัติความเป็นมาของหมู่บ้าน

หมู่เกาะบุโหลน ตั้งอยู่ หมู่ที่ 3 ตำบลปากน้ำ อำเภอละงู จังหวัดสตูล อยู่ห่างจากชายฝั่งท่าเทียบเรือ ปากบารา อำเภอละงู จังหวัดสตูล ออกไปทางทิศตะวันตกเป็นระยะทางประมาณ 22 กิโลเมตรประกอบด้วย เกาะต่างๆรวม 8 เกาะ และอยู่ในเขตอุทยานแห่งชาติ หมู่เกาะเกดตรา กรมอุทยานแห่งชาติ สัตว์ป่าและพันธุ์พืช โดยเกาะที่มีราษฎรอาศัยอยู่มี 2 เกาะบุโหลนดอน เกาะบุโหลนเล ตามประวัติพบว่าเป็นชาวอูรักลาไวย์ ที่เข้ามาตั้งถิ่นฐานบ้านเรือนอยู่ที่เกาะบุโหลนกว่า 100 ปี มาแล้ว จากข้อมูลทะเบียนราษฎรในปี พ.ศ. 2559 จำนวนราษฎรอาศัยรวม 157 ครัวเรือน จำนวน 527 คน โดยเกาะบุโหลนดอนซึ่งเป็นเกาะขนาดเล็กนั้นมี ราษฎรอาศัยรวมประมาณ 89 ครัวเรือน ตั้งบ้านเรือนอยู่หนาแน่น มีรีสอร์ต ราษฎรส่วนใหญ่ประกอบอาชีพ ประมงพื้นบ้านและค้าขาย มีฐานะค่อนข้างยากจนและมีการเลี้ยงแพะพื้นเมืองแบบปล่อยประมาณ 100-200 ตัว เพื่อขายในเทศกาลของศาสนาอิสลาม ส่วนเกาะบุโหลนเล ซึ่งเป็นเกาะที่ใหญ่ที่สุดในเกาะบุโหลน มี ราษฎรอาศัยตั้งบ้านเรือนอยู่กระจัดกระจายประมาณ 68 ครัวเรือน มีอาชีพประมง ค้าขายและรับจ้างมี รีสอร์ตของเอกชนและราษฎรอยู่รวม 11 รีสอร์ต มีฐานะความเป็นอยู่โดยเฉลี่ยดีกว่าราษฎรที่เกาะบุโหลนดอน

4.บ้านตะโละใส หมู่ที่ 4 ตำบลปากน้ำ อำเภอละงู จังหวัดสตูล

ประวัติความเป็นมาของหมู่บ้าน

บ้านตะโละใส มีหลักฐานเชื่อได้ว่าก่อตั้งเป็นชุมชนขึ้นเมื่อประมาณ 150 ปี ที่ผ่านมามีเดิมเรียกว่าบ้าน “โคกรัก” เล่ากันว่าบรรพบุรุษคนแรกที่เข้ามาอยู่ตั้งแต่ พ.ศ.ใดไม่แน่ชัด เป็นชาวอินโดนีเซียชื่อ โต๊ะโยะ โต๊ะสี และเนื่องจากบริเวณที่ตั้งถิ่นฐานมีลักษณะเป็นอ่าวและมีต้นตะเคียนใหญ่อยู่ต้นหนึ่ง ชาวบ้านถือว่าเป็น ต้นตะเคียนที่มีขนาดใหญ่ที่สุด เงาของต้นตะเคียนนี้จะทอดยาวไปถึงเมือง อาเงะ ในอินโดนีเซียเรียกว่า ตะโละ จาหงัย ซึ่งเป็นภาษามลายูแปลว่า “อ่าวตะเคียน” ชุมชนใหญ่เมื่อในอดีตเป็นเนินสูงด้านทิศตะวันออกมีต้นรัก ขึ้นอยู่อย่างหนาแน่นชาวบ้านที่ผ่านไปมามักเรียกกันว่า โคกรักจนติดปากและมีท่าเรือที่สำคัญที่มีเว้าอ่าวที่นักเดินเรือที่ไปค้าขายขนส่งสินค้าไปต่างประเทศมักมาหลบลมฝนในหน้าฤดูมรสุมซึ่งมีลักษณะเป็นอ่าวและมี ตะไคร้ขึ้นเป็นจำนวนมากต่อมาขุนบาราบุรีรักษ์ได้รวมสามหมู่บ้านเป็นหมู่บ้านเดียวกันว่า บ้านตะโละสาไทร มา จากภาษามลายู “ตะโละ” แปลว่า “อ่าว” และคำว่า “สาไทร” แปลว่า “ตะไคร้” “บ้านตะโละสาไทร” เพราะ คนทั่วไปรู้จักและเรียกกันจนชินหูเป็นทุนเดิมอยู่ก่อนแล้วแต่ในปัจจุบันบ้านตะโละสาไทรเป็นบ้านตะโละใส

ที่ตั้ง

มีพื้นที่ 6.72 ตารางกิโลเมตร มีอาณาเขตติดต่อ ดังนี้

ทิศเหนือ ติดต่อ หมู่ที่ 6 ตำบลปากน้ำ

ทิศใต้ ติดต่อ ชายฝั่งทะเลอันดามัน
 ทิศตะวันออก ติดต่อ หมู่ที่ 4, และ หมู่ที่ 14 ตำบลละงู
 ทิศตะวันตก ติดต่อ หมู่ที่ 6 ตำบลปากน้ำ

ลักษณะภูมิประเทศ

บ้านตะโล๊ะใส มีลักษณะเป็นที่ราบลุ่มมีภูเขาอยู่ด้านในพื้นที่ ทิศใต้จดติดชายฝั่งทะเลอันดามันมีสภาพเป็นเว้าอ่าวฉากหลังเป็นภูเขาสวยงาม ซึ่งเป็นที่ทำการของอุทยานแห่งชาติหมู่เกาะเภตรา ซึ่งเป็นสถานที่ท่องเที่ยวที่มีความสวยงามสร้างความประทับใจแก่นักท่องเที่ยวที่มาเยี่ยมชมอย่างมีรูปลักษณ์ชายหาดอ่าวนุ่นยังเป็นที่ท่าเรือท่องเที่ยวแห่งที่ 2 ของอำเภอละงูที่เปิดให้บริการนักท่องเที่ยวแบบเหมาลำเพื่อให้นักท่องเที่ยวได้เที่ยวชมความงามหมู่เกาะต่างๆของจังหวัดสตูล สภาพดินมีลักษณะเป็นดินร่วนปนทราย

5.บ้านท่ายาง หมู่ที่ 5 ตำบลปากน้ำ อำเภอละงู จังหวัดสตูล

ประวัติความเป็นมาของหมู่บ้าน

บ้านท่ายาง แรกเริ่มมีบ้านอยู่เพียง 8 หลัง บนผืนดินที่ล้อมรอบด้วยคลองน้ำกร่อย กับท่าเรือที่มีต้นยางใหญ่ตั้งตระหง่าน จนถูกเรียกขานว่า “บ้านท่ายาง” เมื่อมีประชากรเพิ่มขึ้นหรือทางอำเภอจึงตั้งให้เป็นหมู่ที่ 5 ก่อนปัจจัยต่างๆ จะทยอยเกิดขึ้น ไม่ว่าจะถนนหนทางในหมู่บ้านที่เคยแคบเท่าคันทนา ด้วยความร่วมมือร่วมใจกันขุดดินถมจึงเป็นหนทางที่ไปมาสะดวกจนถึงปัจจุบัน เรื่องอื่นๆ ก็เช่นเดียว การสร้างมัสยิดโรงเรียน โอน้ำไบแรก เรือ เสาไฟฟ้า หรือแม้แต่สะพานลึง เหล่านี้ ถูกจัดการให้เกิดขึ้นเองโดยกำลังกายและใจของคนท่ายางในอดีต

ที่ตั้ง

มีพื้นที่ 330.24 ตารางกิโลเมตร มีอาณาเขตติดต่อ ดังนี้
 ทิศเหนือ ติดต่อ หมู่ที่ 10 ตำบลกำแพง อำเภอละงู จังหวัดสตูล
 ทิศใต้ ติดต่อ หมู่ที่ 4 ตำบลปากน้ำ อำเภอละงู จังหวัดสตูล
 ทิศตะวันออก ติดต่อ หมู่ที่ 10 ตำบลกำแพง อำเภอละงู จังหวัดสตูล
 ทิศตะวันตก ติดต่อ หมู่ที่ 7 ตำบลกำแพง อำเภอละงู จังหวัดสตูล

ลักษณะภูมิประเทศ

บ้านท่ายางตั้งอยู่ หมู่ที่ 5 หมู่บ้านท่ายาง ตำบลปากน้ำ อำเภอละงู จังหวัดสตูล พื้นที่จังหวัดสตูลทางด้านทิศเหนือและทิศตะวันออกเป็นเนินเขาและภูเขาสลับซับซ้อน มีเทือกเขาที่สำคัญคือ เทือกเขานครศรีธรรมราช มีลักษณะเป็นทิวเขายาวพุ่งลงใต้ไปติดต่อกับทิวเขาสันกาลาคีรี พื้นที่ของจังหวัดค่อยๆลาดเอียงลงสู่ทะเลด้านทิศตะวันตกและทิศใต้ มีที่ราบแคบๆขนาดไปกับชายฝั่งทะเล ถัดจากที่ราบไปเป็นป่าชายเลนน้ำเค็มขึ้นถึง อุดมไปด้วยป่าเสมและป่าโกงกาง เป็นจังหวัดที่ไม่มีแม่น้ำไหลผ่าน มีแต่ลำน้ำสั้นๆ ต้นน้ำเกิดจากภูเขาทางทิศเหนือ และตะวันออกของจังหวัด ภูเขาร้อยละ 40.31 ที่ราบหรือเนินร้อยละ 41.81 ที่แฉะน้ำท่วมร้อยละ 17.88 มีสภาพภูมิอากาศแบบร้อนชื้น มี 2 ฤดูกาลคือฤดูฝน จะเริ่มต้นตั้งแต่ เดือนมิถุนายนถึงเดือนมกราคม ซึ่งได้รับอิทธิพลจากลมมรสุมตะวันออกเฉียงเหนือ ฤดูร้อน จะเริ่มต้นตั้งแต่เดือนกุมภาพันธ์ ถึง

เดือนพฤษภาคม ซึ่งได้รับอิทธิพลจากลมมรสุมตะวันออกเฉียงใต้ สภาพภูมิประเทศบริเวณปากคลองปากบารา ทางด้านทิศเหนือเป็นพื้นที่ป่าชายเลน ส่วนทางด้านปากคลองเป็นหาดทรายทอดยาวไปทางทิศตะวันออกเฉียงใต้ ห่างจากหาดทรายนี้ ไปทางด้านตะวันตกประมาณ 4 กิโลเมตร เป็นที่ตั้งของเกาะเขาใหญ่ที่มีระดับความสูงของยอดเขาสูงสุด 270 เมตร และความยาวของเกาะจากทิศเหนือจดใต้ประมาณ 4 กิโลเมตร ทำให้พื้นที่ระหว่างเกาะเขาใหญ่และหาดทรายบริเวณปากคลองปากบาราเป็นพื้นที่ท้องทะเลที่ปลอดจากสภาพคลื่นลมแรง เนื่องจากมีเกาะเขาใหญ่เป็นแนวกำบังคลื่นลม ชาวประมงพื้นบ้านจึงมักใช้พื้นที่ในบริเวณดังกล่าวเป็นที่สำหรับจอดเรือประมงหลบลมฝนในช่วงหน้ามรสุม สภาพท้องทะเลมีความลึกประมาณ 6.5 – 8.5 เมตร มีระดับของพื้นท้องน้ำลาดเอียงจากทิศเหนือไปสู่อ่าวใต้ มีเกาะแก่งอยู่ทางทิศตะวันออกเฉียงเหนือของพื้นที่ โดยทะเลบริเวณห่างจากปากคลองปากบารา ประมาณ 1 กิโลเมตร มีสภาพภูมิประเทศเป็นทะเลที่ค่อนข้างตื้น ระดับความลึกประมาณ 0.5 – 2.5 เมตร เมื่อน้ำทะเลลงต่ำสุดพื้นที่บางส่วนจะโผล่พื้นน้ำมองเห็นทรายปนเลน

6.บ้านท่ามาลัย หมู่ที่ 6 ตำบลปากน้ำ อำเภอละงู จังหวัดสตูล

ประวัติความเป็นมาของหมู่บ้าน

บ้านท่ามาลัย เดิมเป็นป่าทึบมีสัตว์ชุกชุมต่อมามีนายโต๊ะกับนายง๊ะ (ต้นตระกูลง๊ะสมัน) ได้เข้ามาสร้างบ้านเรือนในพื้นที่และมีลูกหลานสืบทอดกันมาหลายชั่วอายุคนจนหมู่บ้านแห่งนี้มีผู้คนอพยพเข้ามาตั้งบ้านเรือนเพิ่มมากขึ้น จึงจัดตั้งเป็นหมู่บ้านขึ้นมา ในบริเวณหมู่บ้านแห่งนี้มีลำคลองจะมีพรรณไม้ชนิดหนึ่งมีกลิ่นหอมชาวบ้านเรียกต้นไม้ชนิดนี้ว่า เตยมาลัย ต่อมาชาวบ้านจึงเรียกหมู่บ้านนี้ว่า บ้านท่ามาลัย

ที่ตั้ง

มีพื้นที่ จำนวน 288 ตารางกิโลเมตร มีอาณาเขตติดต่อ ดังนี้

ทิศเหนือ	ติดต่อ	หมู่ที่ 7 ตำบลปากน้ำ อำเภอละงู	จังหวัดสตูล
ทิศใต้	ติดต่อ	หมู่ที่ 4 ตำบลปากน้ำ อำเภอละงู	จังหวัดสตูล
ทิศตะวันออก	ติดต่อ	หมู่ที่ 4 ตำบลปากน้ำ อำเภอละงู	จังหวัดสตูล
ทิศตะวันตก	ติดต่อ	หมู่ที่ 2 ตำบลปากน้ำ อำเภอละงู	จังหวัดสตูล

ลักษณะภูมิประเทศ

บ้านท่ามาลัย มีขนาดเนื้อที่ประมาณ 1800 ไร่ มีลักษณะเป็นที่ราบชายฝั่งทะเล เหมาะแก่การประกอบอาชีพการเพาะเลี้ยงสัตว์น้ำชายฝั่ง

7. บ้านท่าพะยอม หมู่ที่ 7 ตำบลปากน้ำ อำเภอละงู จังหวัดสตูล

ประวัติความเป็นมาของหมู่บ้าน

บ้านท่าพะยอมในอดีตเมื่อ 70-80 ปี ที่ผ่านมามีคนในบริเวณหมู่บ้านจะไม่มีถนนหนทางมีแต่ลำคลอง ชาวบ้านส่วนใหญ่จึงใช้เรือเป็นพาหนะในการเดินทาง และบริเวณท่าเทียบเรือส่วนใหญ่จะเป็นป่าที่มีแต่ต้นพะยอมขึ้นเป็นจำนวนมาก จึงตั้งชื่อหมู่บ้านป่าพะยอม และเปลี่ยนชื่อเป็นท่าพะยอม เมื่อปี 2518

ที่ตั้ง

มีพื้นที่ 128 ตารางกิโลเมตร มีอาณาเขตติดต่อ ดังนี้

ทิศเหนือติดต่อบ้านคลองละงู หมู่ที่ 5 ตำบลกำแพง อำเภอละงู จังหวัดสตูล
 ทิศใต้ ติดต่อบ้านท่ามลาย หมู่ที่ 6 ตำบลปากน้ำ อำเภอละงู จังหวัดสตูล
 ทิศตะวันออก ติดต่อบ้านท่ายาง หมู่ที่ 5 ตำบลปากน้ำ อำเภอละงู จังหวัดสตูล
 ทิศตะวันตก ติดต่อบ้านคลองละงู หมู่ที่ 5 ตำบลกำแพง อำเภอละงู จังหวัดสตูล

ลักษณะภูมิประเทศ

พื้นที่บ้านท่าพะยอม มีขนาดพื้นที่ประมาณ 1200 ไร่ มีลักษณะเป็นที่ราบลุ่มและพื้นที่ป่าชายเลน โดยมีคลองละงูไหลผ่าน อยู่ห่างจากที่ว่าการอำเภอละงู ตามถนนสายที่ว่าการอำเภอละงู-บ้านปากบาราไปทางทิศตะวันตกเฉียงเหนือ ประมาณ 9 กิโลเมตร

7.2 ข้อมูลด้านการเกษตร

ในปัจจุบันประชากรของตำบลปากน้ำส่วนใหญ่ ประกอบอาชีพทางการเกษตร ประมง ผลผลิตทางการเกษตรที่สำคัญ ได้แก่ การทำนา ทำสวนยางพารา ปลูกปาล์ม น้ำมัน ทำสวนโดยใช้พื้นที่ทำการเกษตรประมาณ ๒๗,๑๒๔.๙๒ ไร่ คิดเป็นร้อยละ ๗๘.๖๙ ของพื้นที่ในเขตตำบลปากน้ำ ทั้งหมด พืชที่สำคัญส่วนใหญ่ ได้แก่ ผักต่างๆ พริก เป็นต้น

7.3 ข้อมูลแหล่งน้ำทางการเกษตร

แหล่งน้ำที่สร้างขึ้น

การประปาส่วนภูมิภาคอำเภอละงู	จำนวน	3	หมู่บ้าน
ระบบประปามาตรฐาน ข	จำนวน	3	หมู่บ้าน
ระบบน้ำบาดาล	จำนวน	1	หมู่บ้าน
บ่อน้ำตื้น	จำนวน	438	แห่ง
บ่อโยก	จำนวน	7	แห่ง

7.4 ข้อมูลด้านแหล่งน้ำกิน น้ำใช้ (หรือน้ำเพื่อการอุปโภค บริโภค)

แหล่งน้ำที่สร้างขึ้น

การประปาส่วนภูมิภาคอำเภอละงู	จำนวน	3	หมู่บ้าน
ระบบประปามาตรฐาน ข	จำนวน	3	หมู่บ้าน
ระบบน้ำบาดาล	จำนวน	1	หมู่บ้าน
บ่อน้ำตื้น	จำนวน	438	แห่ง
บ่อโยก	จำนวน	7	แห่ง

8. ศาสนา ประเพณี วัฒนธรรม

8.1 การนับถือศาสนา

ประชากรส่วนใหญ่จำนวนร้อยละ 94.32 นับถือศาสนาอิสลาม และร้อยละ 5.63 นับถือศาสนาพุทธ อื่นๆ ร้อยละ 0.05 ลักษณะการตั้งถิ่นฐานของประชากรในเขตตำบลปากน้ำมีการตั้งถิ่นฐานแบบชนบททางภาคใต้ ส่วนมากมีการตั้งอยู่บริเวณที่ราบลุ่มและที่ชายฝั่งทะเลมีการตั้งถิ่นฐานกระจุกตามเส้นทางคมนาคม

ชุมชนที่มีความหนาแน่นที่สุด ได้แก่ ชุมชนบ้านปากบารา ชุมชนบ้านตะโละใส และมีชุมชนที่แออัด เนื่องจากการเจริญของเมืองอย่างรวดเร็วและขาดการควบคุมที่ดี

<u>สถาบันและองค์กรทางศาสนา</u>		มัสยิด	จำนวน	11	แห่ง
1.	มัสยิดบ้านบ่อเจ็ดลูก		ม.1		บ้านบ่อเจ็ดลูก
2.	มัสยิดอัลบาศาร์		ม.2		บ้านปากบารา
3.	มัสยิดนุรุลกุรอาน		ม.2		บ้านปากบารา
4.	มัสยิดนุรุดดีกวาบ้านเกาะกลาง	ม.2			บ้านปากบารา
5.	มัสยิดบ้านเกาะบูโหลน-ดอน		ม.3		บ้านเกาะบูโหลน
6.	มัสยิดบ้านเกาะบูโหลน-เล	ม.3			บ้านเกาะบูโหลน
7.	มัสยิดญามิอุลอิสลาม		ม.4		บ้านตะโละใส
8.	มัสยิดบ้านท่ายาง		ม.5		บ้านท่ายาง
9.	มัสยิดบ้านท่ามาลัย		ม.6		บ้านท่ามาลัย
10.	มัสยิดอัลมูญายฮ์ดีน		ม.6		บ้านท่ามาลัย
11.	มัสยิดบ้านท่าพะยอม		ม.7		บ้านท่าพะยอม
- วัด		จำนวน	1		แห่ง วัดบ้านปากบารา

8.2 ประเพณี

1. ประเพณีฮารีรอยอ อีดิลฟิตรีและอีดิลอัฎฮา
2. ประเพณีการถือศีลอด
3. ประเพณีเมาลิด
2. ประเพณีซึกพระ
3. ประเพณีสงกรานต์
4. ประเพณีตรุษจีน

พิธีกรรม

1. พิธีการโกนผมเด็กแรกเกิดและฮาเก้เกาะฮ์
2. พิธีการขึ้นแปลเด็ก
3. พิธีการเข้าสู่สู่นัต
4. พิธีการละหมาดวันศุกร์
5. พิธีตำมัต(จบ)อัลกุรอาน
6. พิธีขึ้นบ้านใหม่
7. พิธีนิกะฮ์และวาสิมีะ
8. งานยานาซะฮ์ (งานศพ)

8.3 ภูมิปัญญาท้องถิ่น

- การสานอุปกรณ์จากก้านจาก

8.4 สินค้าพื้นเมืองและของที่ระลึก

- ขนมพื้นบ้านมุสลิม
- ผลิตภัณฑ์กะลามะพร้าว
- ผลิตภัณฑ์อาหารทะเลตากแห้ง
- ผลิตภัณฑ์จากก้านจาก

9. ทรัพยากรธรรมชาติ

สถานที่ท่องเที่ยว

1. โบราณสถานบ่อเจ็ดลูก ได้มีการเล่าต่อๆ กันมาอย่างหลากหลาย “บ้างว่ามีชาวเลมาขุดบ่อเพื่อหาแหล่งน้ำจืด ขุดบ่อแรกเจอน้ำเค็ม จึงขุดต่อไปเรื่อยๆ จนเจอน้ำจืด” อีกกระแสหนึ่งก็เล่ากันมาว่า “มีชาวเลอพยพมาหาน้ำจืดจนพบแหล่งน้ำธรรมชาติจำนวน 7 บ่อ เมื่อต็มน้ำแล้วจำบรรเทาอาการป่วยให้หายเป็นปกติ” ทั้งนี้ บ่อน้ำทั้ง 7 ลูกนั้นจะมีรสชาติที่แตกต่างกัน บางบ่อก็เค็ม บางบ่อก็กร่อย และในปีหนึ่งๆ ในช่วงฤดูร้อนน้ำทั้ง 7 บ่อจะกลายเป็นน้ำเค็ม

2. หาดกาลิง ซึ่งเป็นหาดที่มีความชดเล็กน้อย จึงเหมาะสมสำหรับการวางไข่ของเต่าทะเล โดยเฉพาะเต่ามะเฟือง ซึ่งคาดว่าเหลืออยู่เพียงแห่งเดียวของจังหวัดสตูล จึงนับได้ว่าเป็นสิ่งดึงดูดใจสำหรับนักท่องเที่ยวเป็นอย่างยิ่ง

3. หน้าผาใช้หนี้ เป็นตำนานที่เล่ากันมาว่า มีชายวัยกลางคนไม่ทราบชื่อ ทำอาชีพประมงออกทะเลหาปลา เป็นลูกน้องของเจ้าแก้วเงิน มีหนี้สินมาก ไม่มีปัญญาที่จะใช้หนี้ให้หมดได้ จึงไปปรึกษากับเจ้าแก้วเพื่อหาหนทางปลดหนี้ จะยอมทำตามทุกอย่าง เจ้าแก้วเงินจึงใช้ให้ไปกระโดดหน้าผา ถ้าถ้ากระโดดลงมาไม่ว่าจะเป็นหรือตายก็จะยกหนี้สินทั้งหมดให้ ชายคนดังกล่าวจึงรับคำท้า แล้วขึ้นไปบนหน้าผากระโดดลงมาในช่วงที่เป็นลมมรสุมตะวันตก หรือที่ชาวบ้านเรียกว่าลมเล ลมได้พัดเขาไปตกในบริเวณอ่าวหนึ่งในท่านั่งลีลา (นั่งขัดสมาธิ)ชีวิตรอดปลอดภัย หนี้สินที่ค้างอยู่ก็หมดไป นี่คือที่มาของผาใช้หนี้

4. อ่าวนุ่น ซึ่งเป็นที่ตั้งของอุทยานแห่งชาติหมู่เกาะเภตราอยู่ห่างจากอำเภอละงู ตามเส้นทางละงู-ปากบารา ประมาณ 7 กิโลเมตร เลี้ยวซ้ายแยกเข้าไปอีกประมาณ 1.5 กิโลเมตร บริเวณอุทยานแห่งชาติหมู่เกาะเภตราจะเป็นโค้งอ่าวที่สวยงาม มีเส้นทางเดินเลียบบเชิงเขาหินปูน มีศาลานั่งพักผ่อนชมวิวทิวทัศน์ในตอนเช้าและตอนเย็น มีค่างแว่นถิ่นใต้บริเวณอุทยาน

5. เกาะบุโหลนตอน ตั้งอยู่ทางทิศตะวันตก ห่างจากท่าเทียบเรือปากบาราประมาณ 19 กิโลเมตร ใช้เวลาในการเดินทางประมาณ 50 นาที เป็นเกาะที่ใหญ่อันดับ 2 รองจากเกาะบุโหลนเล มีชาวเลอาศัยอยู่ประมาณ 70 ครัวเรือน ส่วนมากประกอบอาชีพประมงและนับถือศาสนาอิสลาม

6. เกาะบุโหลนเล ตั้งอยู่ทางทิศตะวันตก ห่างจากท่าเทียบเรือปากบาราประมาณ 22 กิโลเมตร ใช้เวลาเดินทางประมาณ 1 ชั่วโมง เป็นเกาะที่ใหญ่ที่สุดในบรรดาเกาะบุโหลน มีชาวเลอาศัยอยู่ประมาณ 50 ครัวเรือน เป็นบุโหลนแห่งเดียวที่มีที่พักไว้บริการ เหมาะสำหรับการท่องเที่ยวเป็นอย่างยิ่ง มีหาดทรายที่

ชาวละเียดกว่าบุโหล่นอื่นๆ มีทิวสนเป็นแนวยาวนานท่งเที่ยวสามารถดูนก ดำน้ำดูปะการัง และเล่นน้ำทะเล ช่วงที่เหมาะสมสำหรับการท่องเที่ยวคือระหว่างเดือน มกราคมถึงเดือนพฤษภาคม

7. เกาะบุโหล่นไม้ไผ่ ตั้งอยู่ทางทิศตะวันตก ห่างจากท่าเทียบเรือปากบาราประมาณ 20 กิโลเมตร ใช้เวลาในการเดินทางประมาณ 45 นาที สภาพป่ายังคงอุดมสมบูรณ์อยู่มาก พันธุ์ไม้ที่พบได้แก่ ตะเคียน หูกวาง เกาะบุโหล่นไม้ไผ่เป็นเกาะเล็กๆ ชายหาดมีลักษณะเป็นทรายสีขาวนวลละเอียดยื่นออกไปนอกฝั่ง น้ำทะเลค่อนข้างลึก บริเวณรอบเกาะมีแนวปะการังน้ำตื้น สามารถดำน้ำดูปะการังได้ มีภูเขาสูงประมาณ 10 เมตรสามารถขึ้นไปชมวิวิทิวทัศน์รอบเกาะในมุม BIRD EYES VIEW ในช่วงเช้าและช่วงเย็นเป็นจุดชมพระอาทิตย์ขึ้นและตกที่สวยงามมากที่สุดแห่งหนึ่ง

8. เกาะบุโหล่นขี้ก ชาวบ้านเรียกว่า “บุโหล่นรัง” เป็นเกาะที่เป็นภูเขาหินปูน เมื่อถูกน้ำทะเลซัดเข้ามานานวันจึงเกิดเป็นรูปรูโพรงเล็กบ้างใหญ่บ้าง ไม่มีประชาชนอาศัยอยู่ เนื่องจากลักษณะทางภูมิศาสตร์ไม่เอื้ออำนวยต่อการดำรงชีวิต ใช้เวลาในการเดินทางจากท่าเทียบเรือปากบารา ประมาณ 1 ชั่วโมง 20 นาที

9. เกาะบุโหล่นหินขาว เป็นเกาะที่ไม่มีประชาชนอาศัยอยู่ เนื่องจากเป็นก้อนหินโผล่พ้นจากน้ำ แต่เป็นแหล่งปะการังน้ำลึกที่สวยงามมาก

10. ชายหาดปากบารา ตั้งอยู่ทางทิศตะวันตกติดกับทะเลอันดามัน มีท่าเทียบเรือประมงและเป็นจุดลงเรือของนักท่องเที่ยวไปยังเกาะต่างๆ เป็นชายหาดที่เงียบสงบและยังคงเป็นธรรมชาติอยู่ มีทัศนียภาพที่งดงาม มีที่พักบริการนักท่องเที่ยว เหมาะแก่การพักผ่อนหย่อนใจเป็นอย่างยิ่ง

11.เกาะลิตี อยู่บริเวณอุทยานแห่งชาติเกาะเกตรา อำเภอละงู จังหวัดสตูลเป็นแหล่งธรรมชาติที่แบ่งเป็น 3 บริเวณ ที่เป็นจุดเด่นของแหล่งนี้ คือ 1)บริเวณถ้ำหินปูน 2)บริเวณหาดโคลนต้นลำพู ซึ่งจะพบรากต้นลำพูโผล่ขึ้นบนอากาศเป็นจุดเด่นด้านพฤกษศาสตร์เป็นอย่างมาก และ 3)เกาะหว่าหินมีลักษณะทะเลแหวกเป็นจุดเด่นเชื่อมต่อระหว่างเกาะลิตีกับเกาะหว่าหิน อีกทั้งเกาะหว่าหินมีความหลากหลายในด้านธรณีวิทยาทั้งด้านธรณีโครงสร้าง ซากดึกดำบรรพ์เป็นต้น โดยภาพรวมแล้วเกาะลิตีเป็นเกาะที่มีทัศนียภาพความสวยงามเป็นอย่างยิ่งเหมาะกับการเป็นแหล่งท่องเที่ยวอย่างยิ่ง

12.สะพานข้ามกาลเวลา เขาโต๊ะหยง เขตข้ามกาลเวลาเขาโต๊ะหยงอยู่ทางด้านใต้ของเขาโต๊ะหยงซึ่งเป็นภูเขาสูงโดดๆห่างจากอบต.ปากน้ำไปทางทิศตะวันตกเฉียงใต้ด้วยระยะทางประมาณ 3 กิโลเมตร มีขนาดพื้นที่ประมาณ 600x300 ตารางเมตร ด้านเหนือจรดพื้นที่ราบส่วนด้านใต้เป็นหัวแหลมผาชันยื่นออกไปในทะเล ด้านตะวันออกเฉียงเหนือจรดพื้นที่ตั้งทำการอุทยานแห่งชาติหมู่เกาะเกตรา แหล่งมีลักษณะเป็นภูเขาสูงโดดๆต่อเนื่องมาจากพื้นที่ราบทางด้านเหนือที่ยื่นออกไปในทะเลทางด้านใต้มีลักษณะทางธรณีสัณฐานเป็นแบบหัวแหลมผาชัน (headland) ครอบคลุมพื้นที่ประมาณ 180,000 ตารางเมตร ด้านเหนือจรดพื้นที่ราบต่ำ ด้านตะวันตก ด้านตะวันออก และด้านใต้ติดทะเล ประกอบด้วยยอดเขาสองยอด ยอดด้านเหนือสูง 138 เมตร และยอดด้านใต้สูงประมาณ 90 เมตร พื้นที่ระหว่างยอดเขาทั้งสองลูกเป็นพื้นที่ต่ำแอ่นลงไปที่ระดับความสูงประมาณ 70 เมตร ส่วนล่างของภูเขามีสันทรายสีแดงยุคแคมเบรียนโผล่ให้เห็นชัดเจนทางด้านตะวันตกโดยชั้นหินมีการวางตัวเอียงเทไปทางทิศตะวันออกเฉียงเหนือด้วยมุมเอียงเทประมาณ 22 องศา (60/22) มีหินปูนยุคออร์โดวิเซียนวางตัวปิดทับอยู่ด้านบน ทำให้เห็นรอยสัมผัสระหว่างหมวดหินทั้งสองที่มีอายุแตกต่างกัน

ประกอบกับทัศนียภาพที่สวยงามของพื้นที่ภูเขาและท้องทะเลสุดลูกหูลูกตา อุทยานแห่งชาติหมู่เกาะเภตราจึงได้สร้างสะพานเดินเท้ารอบภูเขาด้านทิศทะเล ซึ่งให้ฉายานามว่า “สะพานข้ามกาลเวลา” และได้มีการจัดพิธีวิวาท်หมู่ข้ามกาลเวลาถือเป็นเรื่องราวที่จะเป็นตำนานต่อไป และถือเป็นการส่งเสริมอุตสาหกรรมการท่องเที่ยวของพื้นที่ที่มีความเกี่ยวข้องสัมพันธ์กับธรณีวิทยา พื้นที่แหล่งนี้จึงเป็นได้ทั้งแหล่งท่องเที่ยว แหล่งเรียนรู้

13.ปราสาทหินพันยอด ปราสาทหินพันยอด ชายหาดและน้ำทะเลสีเขียวมรกตที่ซ่อนตัวอยู่ท่ามกลางหินหน้าตาประหลาดมองดูคล้ายปราสาทที่มียอดแหลมนับพันแห่งนี้ตั้งอยู่ที่บ้านบ่อเจ็ดลูก ในเขตอุทยานแห่งชาติหมู่เกาะเภตรา จังหวัดสตูล เกิดจากการยกตัวของเปลือกโลกมากกว่าหลายร้อยล้านปีทำให้หินมีรูปร่างแปลกตา การมาเที่ยวที่นี่ต้องพายเรือคายัคลอดผ่านช่องแคบเข้าไปจะพบกับความอลังการของหินทรงปราสาทแห่งนี้ นอกจากปราสาทหินพันยอด เกาะเขาใหญ่แล้ว ทางชุมชนบ้านบ่อเจ็ดลูกยังมีบริการนำเที่ยวเส้นทางพายเรือคายัคชมสันหลังมังกรตัวเล็กหรือทะเลแหวก ที่อยู่ไม่ไกลจากชายหาดบ้านบ่อเจ็ดลูก ชายหาดปากบารา แวะชมความมหัศจรรย์ของหินก้อนกลมที่อ่าวหินงาม ถ้ำลอดพบรัก โดยสามารถเที่ยวได้ในเวลาครึ่งวัน แต่ถ้าใครอยากชมฟอสซิลยุคหินดึกดำบรรพ์ที่หาชมได้ยากก็จะต้องเป็นทริปแบบเต็มวัน

14.ศูนย์วิจัยและพัฒนาประมงชายฝั่งสตูล เป็นที่เพาะเลี้ยงพ่อพันธุ์ แม่พันธุ์สัตว์น้ำ มีพันธุ์สัตว์น้ำหลายชนิด เพื่อนำไปขยายพันธุ์ เป็นปลาขนาดใหญ่ สัตว์น้ำหายาก น้ำหนักประมาณ 20 กิโลกรัม เช่น ปลากระพงแดง ปลามง ปลาเก๋า ปลาช่อนทะเล ปลากะพงหิน ฯลฯ

15.อุทยานแห่งชาติหมู่เกาะเภตรา เป็นอุทยานแห่งชาติครอบคลุมพื้นที่ชายหาดตลอดแนวฝั่งทะเลในท้องที่ตำบลปากน้ำ อำเภอละงู ตำบลขนคลาน อำเภอทุ่งหว้า จังหวัดสตูล และตำบลสุกรอำเภอปะเหลียน จังหวัดตรัง ประกอบด้วยเกาะน้อยใหญ่ที่สำคัญคือ เกาะเภตรา เกาะเขาใหญ่ เกาะละโละแบนแต เกาะลิคิเกาะบุโหลน เกาะเหลาเหลียง และเกาะเปรามะ ลักษณะภูมิประเทศส่วนใหญ่เป็นภูเขาลาดชันสูง มีพื้นที่ราบบริเวณหุบเขาและชายหาด มีพื้นที่ทั้งบนบกและทะเลประมาณ 494.38 ตรกม. หรือ 308,987 ไร่ อุทยานแห่งชาติหมู่เกาะเภตราจัดตั้งเป็นอุทยานแห่งชาติเมื่อปี พ.ศ. 2526 และได้ประกาศในพระราชกฤษฎีกา เมื่อวันที่ 31 ธันวาคม 2527 อุทยานฯ แห่งนี้เป็นจุดรวมของความงามที่ธรรมชาติสร้างสรรค์มา มีป่าไม้ ภูเขา สัตว์ป่า และปะการังหลากสีสวยงาม สถานที่ตั้งทำการอุทยานฯ เป็นเวียงอ่าวธรรมชาติที่เรียกว่า “อ่าวนุ่น” หมู่ที่ 4 ตำบลปากน้ำ อ.ละงู จ.สตูล

10. องค์กรที่จดทะเบียนแจ้งกับสภาองค์กรชุมชน

ลำดับที่	ชุมชน(กลุ่ม)	หมู่ที่	ผู้ประสานงาน
1.	กลุ่มออมทรัพย์เพื่อการผลิตบ้านบ่อเจ็ดลูก	1	นางตี๊กะ แลต้อง
2.	กลุ่มออมทรัพย์แม่บ้านเกษตร	1	นางเสียะ สาหลัง
3.	กลุ่มรีสอร์ทชุมชนบ้านบ่อเจ็ดลูก	1	นางจันทรา ไล่กสิกรรม
4.	กลุ่มเลี้ยงโคบ้านบ่อเจ็ดลูก	1	นายฉอน หลงสมัน
5.	กลุ่มเกษตรผู้เลี้ยงแพะบ้านบ่อเจ็ดลูก	1	นายชฎาพร แดทวัน
6.	กลุ่มเยาวชนคนชายเลน	1	นายบดินทร์ มูฮัมหมัดสะมัน
7.	กลุ่มกีฬาพื้นบ้าน บ้านบ่อเจ็ดลูก	1	นายอาหลี หลงสมัน

8	กลุ่มตัดเย็บและแพ้นท์เสื้อเพื่อจำหน่าย	1	นางเจี๊ยะหวังยู่น้อย
9	กลุ่มเกษตรเลี้ยงแพะ	1	นางขวัญเทวี สุวรรณภักซ์
10.	กลุ่มบาราคิว	2	นายอนุรักษ ยะระ
11	กลุ่มเลี้ยงปลากระชังบ้านเกาะกลาง(ปากบารา)	2	นางวรรณภา รำไพภักดี
12.	ชมรมเรือหางยาวบ้านเกาะบุโหลน	3	นายเทิดศักดิ์ ลายัง
13.	กลุ่มธนาคารขยะชุมชน	3	นางอารีณี อองศารา
14.	กลุ่มรณรงค์พื้นบ้าน	3	นายฮาบาเดิน ดาโต๊ะสีดาหวัน
15.	กลุ่มปากน้ำตัดเย็บ	4	นางสาวปิยวรรณ ปากบารา
16.	กลุ่มแปรรูปผลิตภัณฑ์อาหารทะเล	4	นางสาวปิยวรรณ ปากบารา
17.	กลุ่มภูมิปัญญาท้องถิ่น	4	นางดารุณี ปากบารา
18.	กลุ่มออมทรัพย์แม่บ้านเกษตร	4	นางฮาสิมะ อูศมา
19.	กลุ่มแม่บ้านเกษตรบ้านท่ายาง	5	นายสามาเอ็น ทูมมาลี
20.	กลุ่มเลี้ยงปลากระพงในบ่อดิน	5	นางสุดารัตน์ อูศมา
21.	ชมรมแปดองบ้านท่ายาง	5	นางวันทนี สอเหลบ
22.	กลุ่มแม่บ้านเกษตรบ้านท่ายาง	5	นางนิตยา อูศมา
23.	กลุ่มแม่บ้านฟื้นฟูชนบทพื้นบ้านมุสลิม (กลุ่มแม่บ้านเกษตร)	6	นางบัตสาระ อองศารา
24.	กลุ่มออมทรัพย์ หมู่ที่ 6	6	นางหอดียะ หมันละ
25.	กลุ่มชุมชนร่วมใจทำมาลัยสามัคคีและเข้มแข็ง	6	นางนอมี สอเหลบ
26.	กลุ่มโครงการแก้ไขปัญหาคความยากจน	7	นายอารีย์ งามมัน
27.	กลุ่ม อสม.บ้านท่าพยอม	7	นางอุไรพะ แท่นทอง
28.	กลุ่มกองทุนหมู่บ้าน บ้านท่าพยอม	7	นายวิรัตน์ จิเหม
29.	กองทุนสวัสดิการชุมชนตำบลปากน้ำ	1-7	นางชบา สาจิ
30.	ชมรมอาสาสมัครสาธารณสุขตำบลปากน้ำ	1-7	นางบัตสาระ อองศารา
31	เครือข่ายพัฒนาสตรีตำบลปากน้ำ	1-7	นางหอดียะ อาดำ
32.	กองทุนพัฒนาที่อยู่อาศัยตำบลปากน้ำ	1-7	นางสาวชุมพูนุช หวังสบู

11. เครื่องมืออุปกรณ์ที่สำคัญ

- รถบรรทุกน้ำขนาด 4,000 ลิตร	จำนวน	1	คัน
- รถยนต์ส่วนบุคคล	จำนวน	3	คัน
- รถ EMS	จำนวน	1	คัน
- รถบรรทุกขยะติดเครน	จำนวน	1	คัน
- รถบรรทุกเอนกประสงค์	จำนวน	1	คัน
- รถบรรทุกขยะมูลฝอย	จำนวน	1	คัน

ส่วนที่ 2

ยุทธศาสตร์การพัฒนากองครักษ์ปกครองส่วนท้องถิ่น

1.ความสัมพันธ์ระหว่างแผนพัฒนาระดับมหภาค

1.1 แผนยุทธศาสตร์ชาติ 20 ปี (พ.ศ.2561-2580)

วิสัยทัศน์

“ประเทศไทยมีความมั่นคง มั่งคั่ง ยั่งยืน เป็นประเทศพัฒนาแล้ว ด้วยการพัฒนาตามปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง”
ยุทธศาสตร์ชาติที่จะใช้เป็นกรอบแนวทางการพัฒนาในระยะ 20 ปี ดังนี้

ยุทธศาสตร์ที่ 1. ยุทธศาสตร์ด้านความมั่นคง

- (1) เสริมสร้างความมั่นคงของสถาบันหลักและการปกครองระบอบประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุข
- (2) ปฏิรูปกลไกการบริหารประเทศและพัฒนาความมั่นคงทางการเมือง จัดคอร์รัปชัน สร้างความเชื่อมั่นในกระบวนการยุติธรรม
- (3) การรักษาความมั่นคงภายในและความสงบเรียบร้อยภายใน ตลอดจนการบริหารจัดการความมั่นคงชายแดนและชายฝั่งทะเล
- (4) การพัฒนาระบบ กลไก มาตรการและความร่วมมือระหว่างประเทศทุกระดับ และรักษาคุณภาพความสัมพันธ์กับประเทศมหาอำนาจ เพื่อป้องกันและแก้ไขปัญหาความมั่นคงรูปแบบใหม่
- (5) การพัฒนาเสริมสร้างศักยภาพการป้องกันประเทศ การรักษาความสงบเรียบร้อยภายในประเทศสร้างความร่วมมือกับประเทศเพื่อนบ้านและมิตรประเทศ
- (6) การพัฒนาระบบการเตรียมพร้อมแห่งชาติและระบบบริหารจัดการภัยพิบัติ รักษาความมั่นคงของฐานทรัพยากรธรรมชาติสิ่งแวดล้อม
- (7) การปรับกระบวนการการทำงานของกลไกที่เกี่ยวข้องจากแนวตั้งสู่แนวระนาบมากขึ้น

ยุทธศาสตร์ที่ 2. ยุทธศาสตร์ด้านการสร้างความสามารถในการแข่งขัน

- (1) การพัฒนาสมรรถนะทางเศรษฐกิจ ส่งเสริมการค้าการลงทุน พัฒนาสู่ชาติการค้า
- (2) การพัฒนาภาคการผลิตและบริการ เสริมสร้างฐานการผลิตเข้มแข็งยั่งยืน และส่งเสริมเกษตรกร
- (3) รายย่อยสู่เกษตรยั่งยืนเป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม
- (4) การพัฒนาผู้ประกอบการและเศรษฐกิจชุมชน พัฒนาทักษะผู้ประกอบการ ยกระดับผลิตภาพ
- (5) แรงงานและพัฒนา SMEs สู่สากล
- (6) การพัฒนาพื้นที่เศรษฐกิจพิเศษและเมือง พัฒนาเขตเศรษฐกิจพิเศษ ชายแดน และพัฒนาระบบ
- (7) เมืองศูนย์กลางความเจริญ
- (8) การลงทุนพัฒนาโครงสร้างพื้นฐาน ด้านการขนส่ง ความมั่นคงและพลังงาน ระบบเทคโนโลยี
- (9) สารสนเทศ และการวิจัย และพัฒนา

- (1) การเชื่อมโยงกับภูมิภาคและเศรษฐกิจโลก สร้างความเป็นหุ้นส่วน การพัฒนากับนานาชาติประเทศ ส่งเสริมให้ไทยเป็นฐานของการประกอบ ธุรกิจ ฯลฯ

ยุทธศาสตร์ที่ 3. ยุทธศาสตร์การพัฒนาและเสริมสร้างศักยภาพคน

- (1) พัฒนาศักยภาพคนตลอดช่วงชีวิต
- (2) การยกระดับการศึกษาและการเรียนรู้ให้มีคุณภาพเท่าเทียมและทั่วถึง
- (3) ปลุกฝังระเบียบวินัย คุณธรรม จริยธรรม ค่านิยมที่พึงประสงค์
- (4) การสร้างเสริมให้คนมีสุขภาวะที่ดี
- (5) การสร้างความอยู่ดีมีสุขของครอบครัวไทย

ยุทธศาสตร์ที่ 4. ยุทธศาสตร์ด้านการสร้างโอกาสความเสมอภาคและเท่าเทียมกันทางสังคม

- (1) สร้างความมั่นคงและการลดความเหลื่อมล้ำทางเศรษฐกิจและสังคม
- (2) พัฒนาระบบบริการและระบบบริหารจัดการสุขภาพ
- (3) มีสภาพแวดล้อมและนวัตกรรมที่เอื้อต่อการดำรงชีวิตในสังคมสูงวัย
- (4) สร้างความเข้มแข็งของสถาบันทางสังคม ทunesทางวัฒนธรรมและ ความเข้มแข็งของชุมชน
- (5) พัฒนาการสื่อสารมวลชนให้เป็นกลไกในการสนับสนุนการพัฒนา

ยุทธศาสตร์ที่ 5. ยุทธศาสตร์ด้านการสร้างการเติบโตบนคุณภาพชีวิตที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม

- (1) จัดระบบอนุรักษ์ ฟื้นฟูและป้องกันการทำลาย ทรัพยากรธรรมชาติ
- (2) วางระบบบริหารจัดการน้ำให้มีประสิทธิภาพทั้ง 25 กลุ่มน้ำ เน้นการปรับระบบการบริหารจัดการ อุทกภัยอย่างบูรณาการ
- (3) การพัฒนาและใช้พลังงานที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม
- (4) การพัฒนาเมืองอุตสาหกรรมเชิงนิเวศและเมืองที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม
- (5) การร่วมลดปัญหาโลกร้อนและปรับตัวให้พร้อมกับการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ
- (6) การใช้เครื่องมือทางเศรษฐศาสตร์และนโยบายการคลัง เพื่อสิ่งแวดล้อม

ยุทธศาสตร์ที่ 6. ยุทธศาสตร์ด้านการปรับสมดุลและพัฒนาระบบการบริหารจัดการภาครัฐ

- (1) การปรับปรุงโครงสร้าง บทบาท ภารกิจของหน่วยงาน ภาครัฐ ให้มีขนาดที่เหมาะสม
- (2) การวางระบบบริหารราชการแบบบูรณาการ
- (3) การพัฒนาระบบบริหารจัดการกำลังคนและพัฒนาบุคลากรภาครัฐ
- (4) การต่อต้านการทุจริตและประพฤติมิชอบ
- (5) การปรับปรุงกฎหมายและระเบียบต่าง ๆ
- (6) ให้ทันสมัย เป็นธรรมและเป็นสากล
- (7) พัฒนาระบบการให้บริการประชาชนของหน่วยงานภาครัฐ
- (8) ปรับปรุงการบริหารจัดการรายได้และรายจ่ายของภาครัฐ

1.2 แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 12

แผนพัฒนาฯ ฉบับที่ 12 เป็นแผนพัฒนาประเทศในระยะ 5 ปี (พ.ศ. 2560-2564) ซึ่งแปลง ยุทธศาสตร์ชาติระยะ 20 ปี (พ.ศ. 2560 - 2579) สู่การปฏิบัติอย่างเป็นรูปธรรม ดังนั้น ทิศทางการพัฒนา ของแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ 12 จึงมุ่งเตรียมความพร้อมและวางรากฐานในการยกระดับประเทศไทยให้เป็น ประเทศที่พัฒนาแล้ว มีความมั่นคง มั่งคั่งยั่งยืนด้วยการพัฒนาตามปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง โดยมีกรอบ วิสัยทัศน์ และเป้าหมายอนาคตประเทศไทยในปี 2579 ซึ่งกำหนดไว้ในยุทธศาสตร์ชาติระยะ 20 ปีเป็นกรอบ ที่แผนพัฒนาฯ ฉบับที่ 12 มุ่งตอบสนองวัตถุประสงค์และเป้าหมายการพัฒนาที่กำหนดภายใต้ระยะเวลา 5 ปี ต่อจากนี้ไปพิจารณาจากการประเมินสภาพแวดล้อมการพัฒนาทั้งจากภายนอกและภายในประเทศที่บ่งชี้ถึง จุดแข็งและจุดอ่อนของประเทศ และการสะท้อนถึงโอกาสและความเสี่ยงในการที่จะผลักดันขับเคลื่อนให้การ พัฒนาในด้านต่าง ๆ บรรลุผลได้ในระยะเวลา 5 ปีแรกของยุทธศาสตร์ชาติระยะ 20 ปี ทั้งนี้โดยได้คำนึงถึงการ ต่อยอดให้เกิดผลสัมฤทธิ์อย่างต่อเนื่องภายใต้แผนพัฒนาฯ ฉบับต่อๆ ไป ดังนั้น การพัฒนาประเทศในระยะ แผนพัฒนาฯ ฉบับที่ 12 จึงกำหนดวัตถุประสงค์และเป้าหมายรวมของการพัฒนาได้ ดังนี้

วัตถุประสงค์

(1) เพื่อวางรากฐานให้คนไทยเป็นคนที่สมบูรณ์มีคุณธรรมจริยธรรม มีระเบียบวินัย ค่านิยมที่ดี มีจิต สาธารณะและมีความสุข โดยมีสุขภาพและสุขภาพที่ดี ครอบครัวอบอุ่น ตลอดจน เป็นคนเก่งที่มีทักษะความรู้ ความสามารถและพัฒนาตนเองได้ต่อเนื่องตลอดชีวิต

(2) เพื่อให้คนไทยมีความมั่นคงทางเศรษฐกิจและสังคม ได้รับความเป็นธรรมในการเข้าถึง ทรัพยากร และบริการทางสังคมที่มีคุณภาพ ผู้ด้อยโอกาสได้รับการพัฒนาศักยภาพ รวมทั้งชุมชนมีความ เข้มแข็งพึ่งพา ตนเองได้

(3) เพื่อให้เศรษฐกิจเข้มแข็ง แข่งขันได้ มีเสถียรภาพและความยั่งยืน สร้างความเข้มแข็งของฐานการ ผลิตและบริการเดิมและขยายฐานใหม่โดยการใช้นวัตกรรมที่เข้มข้นมากขึ้น สร้างความเข้มแข็งของ เศรษฐกิจ ฐานรากและสร้างความมั่นคงทางพลังงาน อาหาร และน้ำ

(4) เพื่อรักษาและฟื้นฟูทรัพยากรธรรมชาติและคุณภาพสิ่งแวดล้อมให้สามารถสนับสนุนการ เติบโตที่เป็น มิตรกับสิ่งแวดล้อมและการมีคุณภาพชีวิตที่ดีของประชาชน

(5) เพื่อให้การบริหารราชการแผ่นดินมีประสิทธิภาพ โปร่งใส ทันสมัย และมีการทำงาน เชิงบูรณาการ ของภาคีการพัฒนา

(6) เพื่อให้มีการกระจายความเจริญไปสู่ภูมิภาคโดยการพัฒนาภาคและเมืองเพื่อรองรับ การพัฒนา ยกระดับฐานการผลิตและบริการเดิมและขยายฐานการผลิตและบริการใหม่

(7) เพื่อผลักดันให้ประเทศไทยมีความเชื่อมโยง (Connectivity) กับประเทศต่างๆ ทั้งในระดับ อนุภูมิภาค ภูมิภาค และนานาชาติได้อย่างสมบูรณ์และมีประสิทธิภาพ รวมทั้งให้ประเทศไทยมีบทบาทนำและ สร้างสรรค์ในด้านการค้า การบริการ และการลงทุนภายใต้กรอบความร่วมมือต่างๆ ทั้งในระดับอนุภูมิภาค ภูมิภาค และโลก

เป้าหมาย

เพื่อให้เป็นไปตามวัตถุประสงค์ดังกล่าว ได้กำหนดเป้าหมายรวมการพัฒนาของแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ 12 ประกอบด้วย

1. คนไทยมีคุณลักษณะเป็นคนไทยที่สมบูรณ์มีวินัย มีทัศนคติและพฤติกรรมตามบรรทัดฐาน ที่ดีของสังคม มีความเป็นพลเมืองตื่นรู้ มีความสามารถในการปรับตัวได้อย่างรู้เท่าทันสถานการณ์ มีความผิชอบและทำประโยชน์ต่อส่วนรวม มีสุขภาพกายและใจที่ดีมีความเจริญงอกงามทางจิตวิญญาณ มีวิถีชีวิตที่พอเพียง และมีความเป็นไทย

2. ความเหลื่อมล้ำทางด้านรายได้และความยากจนลดลง เศรษฐกิจฐานรากมีความเข้มแข็ง ประชาชนทุกคนมีโอกาสในการเข้าถึงทรัพยากร การประกอบอาชีพ และบริการทางสังคมที่มีคุณภาพอย่างทั่วถึง และเป็นธรรมกลุ่มที่มีรายได้ต่ำสุดร้อยละ 40 มีรายได้เพิ่มขึ้นอย่างน้อยร้อยละ 15

3. ระบบเศรษฐกิจมีความเข้มแข็งและแข่งขันได้โครงสร้างเศรษฐกิจปรับสู่เศรษฐกิจฐาน บริการและดิจิทัลมีผู้ประกอบการรุ่นใหม่และเป็นสังคมผู้ประกอบการ ผู้ประกอบการขนาดกลางและขนาดเล็กที่เข้มแข็งสามารถใช้นวัตกรรมและเทคโนโลยีดิจิทัลในการสร้างสรรค์คุณค่าสินค้าและบริการ มีระบบการ ผลิตและให้บริการจากฐานรายได้เดิมที่มีมูลค่าเพิ่มสูงขึ้น และมีการลงทุนในการผลิตและบริการฐานความรู้ ชั้นสูงใหม่ๆ ที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อมและชุมชนรวมทั้งกระจายฐานการผลิตและการให้บริการสู่ภูมิภาคเพื่อ ลดความเหลื่อมล้ำ โดยเศรษฐกิจไทยมีเสถียรภาพและมีอัตราการขยายตัวเฉลี่ยร้อยละ 5 ต่อปี และมีปัจจัย สนับสนุน อาทิ ระบบโลจิสติกส์ พลังงาน และการลงทุนวิจัยและพัฒนาที่เอื้อต่อการขยายตัวของภาคการผลิตและบริการ

4. ทูทางธรรมชาติและคุณภาพสิ่งแวดล้อมสามารถสนับสนุนการเติบโตที่เป็นมิตรกับ สิ่งแวดล้อม มีความมั่นคงทางอาหาร พลังงาน และน้ำ โดยเพิ่มพื้นที่ป่าไม้ให้ได้ร้อยละ 40 ของพื้นที่ ประเทศเพื่อรักษาความสมดุลของระบบนิเวศ ลดการปล่อยก๊าซเรือนกระจกในภาคพลังงานและขนส่งไม่น้อย กว่าร้อยละ 7 ภายในปี 2563 เทียบกับการปล่อยในกรณีปกติ มีปริมาณหรือสัดส่วนของขยะมูลฝอยที่ได้รับ การจัดการอย่างถูกหลักสุขาภิบาลเพิ่มขึ้น และรักษาคุณภาพน้ำและคุณภาพอากาศในพื้นที่วิกฤตให้อยู่ ในเกณฑ์มาตรฐาน

5. มีความมั่นคงในเอกราชและอธิปไตย สังคมปลอดภัย สามัคคี สร้างภาพลักษณ์ดี และเพิ่ม ความเชื่อมั่นของนานาชาติต่อประเทศไทย ความขัดแย้งทางอุดมการณ์และความคิดในสังคมลดลง ปัญหาอาชญากรรมลดลงปริมาณความสูญเสียจากภัยโจรสลัดและการลักลอบขนส่งสินค้าและค่านิยมลดลง มีความพร้อมที่ปกป้องประชาชนจากการก่อการร้ายและภัยพิบัติทางธรรมชาติ ประเทศไทยมีส่วนร่วมในการ กำหนดบรรทัดฐานระหว่างประเทศ เกิดความเชื่อมโยงการขนส่ง โลจิสติกส์ ห่วงโซ่มูลค่าเป็นหุ้นส่วนการพัฒนาที่สำคัญในอนุภูมิภาค ภูมิภาค และโลกอัตราการเติบโตของมูลค่าการลงทุนและการส่งออกของ ไทยในอนุภูมิภาค ภูมิภาค และอาเซียนสูงขึ้น

6. มีระบบบริหารจัดการภาครัฐที่มีประสิทธิภาพ ทันสมัย โปร่งใส ตรวจสอบได้ กระจาย อำนาจและมีส่วนร่วมจากประชาชน บทบาทภาครัฐในการให้บริการซึ่งภาคเอกชนดำเนินการแทนได้ดีกว่า ลดลง เพิ่มการใช้ระบบดิจิทัลในการให้บริการ ปัญหาคอร์รัปชันลดลง และการบริหารจัดการขององค์กร ปกครองส่วน

ท้องถิ่นมีอิสระมากขึ้นโดยอันดับประสิทธิภาพภาครัฐที่จัดทำโดยสถาบันการศึกษานานาชาติและ อันดับความยากง่ายในการดำเนินธุรกิจในประเทศดีขึ้น การใช้จ่ายภาครัฐและระบบงบประมาณมีประสิทธิภาพ สูง ฐานภาษีกว้างขึ้น และดัชนีการรับรู้การทุจริตดีขึ้น รวมถึงมีบุคลากรภาครัฐที่มีความรู้ความสามารถและ ปรับตัวได้ทันกับยุคดิจิทัลเพิ่มขึ้น

ยุทธศาสตร์พัฒนาประเทศตามแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 12 มีทั้งหมด 10 ยุทธศาสตร์ ดังนี้

ยุทธศาสตร์ที่ 1. การเสริมสร้างและพัฒนาศักยภาพทุนมนุษย์

1. ปรับเปลี่ยนค่านิยมคนไทยให้มีคุณธรรม จริยธรรม มีวินัย จิตสาธารณะ และพฤติกรรมที่พึงประสงค์
2. พัฒนาศักยภาพคนให้มีทักษะความรู้ และความสามารถในการดำรงชีวิตอย่างมีคุณค่า
3. ยกระดับคุณภาพการศึกษาและการเรียนรู้ตลอดชีวิต
4. ลดปัจจัยเสี่ยงด้านสุขภาพและให้ทุกภาคส่วนคำนึงถึงผลกระทบต่อสุขภาพ
5. เพิ่มประสิทธิภาพการบริหารจัดการระบบสุขภาพภาครัฐและปรับระบบการเงินการคลังด้าน สุขภาพ
6. พัฒนาระบบการดูแลและสร้างสภาพแวดล้อมที่เหมาะสมกับสังคมสูงวัย
7. ผลักดันให้สถาบันทางสังคมมีส่วนร่วมพัฒนาประเทศอย่างเข้มแข็ง

ยุทธศาสตร์ที่ 2. การเสริมความเป็นธรรมลดความเหลื่อมล้ำในสังคม

1. การเพิ่มโอกาสให้กับกลุ่มเป้าหมายประชากรร้อยละ 40 ที่มีรายได้ต่ำสุดให้สามารถเข้าถึงบริการที่มีคุณภาพของรัฐ และมีอาชีพ
2. การกระจายการให้บริการภาครัฐทั้งด้านการศึกษา สาธารณสุข และสวัสดิการที่มีคุณภาพให้ครอบคลุมและทั่วถึง
3. การเสริมสร้างศักยภาพชุมชน การพัฒนาเศรษฐกิจชุมชน และการสร้างความเข้มแข็งการเงิน ฐานรากตามหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงเพื่อให้ชุมชนสามารถพึ่งพาตนเองได้ มีสิทธิใน การจัดการทุน ที่ดิน และทรัพยากรภายในชุมชน

ยุทธศาสตร์ที่ 3. การสร้างความเข้มแข็งทางเศรษฐกิจและแข่งขันได้อย่างยั่งยืน

1. การบริหารจัดการเศรษฐกิจส่วนรวม
2. การเสริมสร้างและพัฒนาขีดความสามารถในการแข่งขันของภาคการผลิตและบริการ

ยุทธศาสตร์ที่ 4. การเติบโตที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อมเพื่อการพัฒนาอย่างยั่งยืน

1. การรักษาฟื้นฟูทรัพยากรธรรมชาติ สร้างสมดุลของการอนุรักษ์และใช้ประโยชน์อย่างยั่งยืนและเป็นธรรม
2. เพิ่มประสิทธิภาพการบริหารจัดการทรัพยากรน้ำ เพื่อให้เกิดความมั่นคง สมดุล และยั่งยืน
3. แก้ไขปัญหาวิกฤตสิ่งแวดล้อม
4. ส่งเสริมการผลิตและการบริโภคที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม
5. สนับสนุนการลดการปล่อยก๊าซเรือนกระจกและเพิ่มขีดความสามารถในการปรับตัว

ต่อการ เปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ

6. บริหารจัดการเพื่อลดความเสี่ยงด้านภัยพิบัติ
7. พัฒนาระบบการบริหารจัดการและกลไกแก้ไขปัญหาความขัดแย้งด้านทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม
8. การพัฒนาความร่วมมือด้านสิ่งแวดล้อมระหว่างประเทศ

ยุทธศาสตร์ที่ 5. การเสริมสร้างความมั่นคงแห่งชาติ เพื่อการพัฒนาประเทศสู่ความมั่นคงและยั่งยืน

1. การรักษาความมั่นคงภายใน เพื่อให้เกิดความสงบในสังคมและธำรงไว้ซึ่งสถาบันหลักของชาติ
2. การพัฒนาเสริมสร้างศักยภาพการป้องกันประเทศ เพื่อเตรียมความพร้อมในการรับมือภัยคุกคามทั้งการทหารและภัยคุกคามอื่น ๆ
3. การส่งเสริมความร่วมมือกับต่างประเทศด้านความมั่นคง เพื่อบูรณาการความร่วมมือกับมิตรประเทศเพื่อผลประโยชน์ทางเศรษฐกิจ สังคม และการป้องกันภัยคุกคามข้ามชาติ
4. การรักษาความมั่นคงและผลประโยชน์ของชาติทางทะเลเพื่อคงไว้ซึ่งอำนาจอธิปไตยและสิทธิอธิปไตยในเขตทางทะเล
5. การบริหารจัดการความมั่นคงเพื่อการพัฒนา เพื่อให้เกิดความสอดคล้องกันระหว่างแผนงานที่เกี่ยวข้องกับความมั่นคงกับแผนงานการพัฒนาอื่น ๆ ภายใต้การมีส่วนร่วมของภาคประชาชน

ยุทธศาสตร์ที่ 6. การบริหารจัดการในภาครัฐ การป้องกัน การทุจริตประพฤติมิชอบและธรรมาภิบาลในสังคมไทย

1. ปรับปรุงโครงสร้างหน่วยงาน บทบาท ภารกิจ และคุณภาพบุคลากรภาครัฐ ให้มีความโปร่งใส ทันสมัย คล่องตัว มีขนาดที่เหมาะสม เกิดความคุ้มค่า
2. ปรับปรุงกระบวนการงบประมาณ และสร้างกลไกในการติดตามตรวจสอบการเงินการคลังภาครัฐ
3. เพิ่มประสิทธิภาพและยกระดับการให้บริการสาธารณะให้ได้มาตรฐานสากล
4. เพิ่มประสิทธิภาพการบริหารจัดการให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น
5. ป้องกันและปราบปรามการทุจริตและประพฤติมิชอบ
6. ปฏิรูปกฎหมายและกระบวนการยุติธรรมให้มีความทันสมัย เป็นธรรม และสอดคล้องกับข้อบังคับสากลหรือข้อตกลงระหว่างประเทศ

ยุทธศาสตร์ที่ 7. การพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานและระบบโลจิสติกส์

1. การพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานด้านขนส่ง
2. การสนับสนุนการพัฒนาระบบขนส่ง
3. การพัฒนาระบบโลจิสติกส์
4. การพัฒนาด้านพลังงาน
5. การพัฒนาเศรษฐกิจดิจิทัล
6. การพัฒนาระบบน้ำประปา

ยุทธศาสตร์ที่ 8. ด้านวิทยาศาสตร์ เทคโนโลยี วิจัยและนวัตกรรม

1. เร่งส่งเสริมการลงทุนวิจัยและพัฒนาและผลักดันสู่การใช้ประโยชน์ในเชิงพาณิชย์และเชิงสังคม

2. พัฒนาผู้ประกอบการให้เป็นผู้ประกอบการทางเทคโนโลยี
3. พัฒนาสถานะแวดล้อมของการพัฒนาวิทยาศาสตร์ เทคโนโลยี วิจัย และนวัตกรรม

ยุทธศาสตร์ที่ 9. การพัฒนาภาค เมือง และพื้นที่เศรษฐกิจ

1. การพัฒนาภาคเพื่อสร้างโอกาสทางเศรษฐกิจให้กระจายตัวอย่างทั่วถึง
2. การพัฒนาเมือง
3. การพัฒนาพื้นที่เศรษฐกิจ

ยุทธศาสตร์ที่ 10. การร่วมมือระหว่างเพื่อการพัฒนาการพัฒนาคือเชื่อมโยงในด้านต่างๆ

1. ขยายความร่วมมือทางการค้าและการลงทุนกับมิตรประเทศ และแสวงหาตลาดใหม่สำหรับสินค้า และบริการของไทย
2. พัฒนาคือเชื่อมโยงด้านการคมนาคมขนส่ง โลจิสติกส์ และโทรคมนาคมในกรอบความร่วมมือ อนุภาค ภายใต้แผนงาน GMS, ACMECS, IMT-GT, BIMSTEC และ JDS และภูมิภาคอาเซียน เพื่ออำนวยความสะดวกและลดต้นทุนด้านโลจิสติกส์ 3
3. พัฒนาและส่งเสริมให้ไทยเป็นฐานของการประกอบธุรกิจ การบริการและการลงทุนที่โดดเด่นในภูมิภาค
4. ส่งเสริมการลงทุนไทยในต่างประเทศ (Outward investment) ของผู้ประกอบการไทย
5. เปิดประตูการค้าและพัฒนาคือร่วมมือกับประเทศเพื่อนบ้านในลักษณะหุ้นส่วนทางยุทธศาสตร์ ทั้งในระดับอนุภูมิภาค และภูมิภาคที่มีความเสมอภาคกัน
6. การสร้างความเป็นหุ้นส่วนการพัฒนา กับประเทศในอนุภูมิภาค ภูมิภาค และนานาชาติประเทศ
7. เข้าร่วมเป็นภาคีความร่วมมือระหว่างประเทศโดยมีบทบาทที่สร้างสรรค์
8. ส่งเสริมความร่วมมือกับภูมิภาคและนานาชาติในการสร้างความมั่นคง
9. บูรณาการภารกิจด้านความร่วมมือระหว่างประเทศและด้านการต่างประเทศ
10. ส่งเสริมให้เกิดการปรับตัวภายในประเทศที่สำคัญ

1.3 แผนพัฒนาภาค/แผนพัฒนากลุ่มจังหวัด/แผนการพัฒนาจังหวัด

1.3.1 แผนพัฒนาภาค

แนวคิดและทิศทางการพัฒนาภาคใต้

ภาคใต้มีแหล่งท่องเที่ยวทางทะเลที่มีชื่อเสียงระดับโลก และแหล่งท่องเที่ยวที่มีศักยภาพสามารถสร้างรายได้ให้กับภาคทั้งพื้นที่ตอนในและชายฝั่งทะเลทั้งสองด้าน รวมทั้งมีระบบนิเวศชายฝั่งที่เป็นแหล่งเพาะพันธุ์สัตว์น้ำตามธรรมชาติและเหมาะกับการเพาะเลี้ยงสัตว์น้ำชายฝั่ง ในขณะที่การผลิตภาคการเกษตร ได้แก่ ยางพาราและปาล์มน้ำมันซึ่งเป็นแหล่งผลิตและแปรรูปที่สำคัญของประเทศยังเป็นแบบดั้งเดิม นอกจากนี้ภาคใต้มีความได้เปรียบด้านสภาพที่ตั้งทางภูมิศาสตร์ที่อยู่ใกล้เส้นทางการค้าโลก สามารถเชื่อมโยงการพัฒนา กับพื้นที่ภาคอื่นๆของประเทศ รวมทั้งภูมิภาคเอเชียใต้และเอเชียตะวันออกเฉียง

ดังนั้น การพัฒนาภาคใต้ควรพัฒนาการท่องเที่ยวให้เป็นมาตรฐานสากลเพื่อรักษาความมีชื่อเสียงของแหล่งท่องเที่ยวระดับโลก พร้อมกับพัฒนาแหล่งท่องเที่ยวที่มีศักยภาพให้เป็นที่รู้จักในระดับนานาชาติใช้เทคโนโลยีและนวัตกรรมการเชื่อมโยงการค้า การลงทุนกับภูมิภาคต่างๆของโลก

เป้าหมายเชิงยุทธศาสตร์

ภาคใต้เป็นแหล่งท่องเที่ยวพักผ่อนตากอากาศระดับโลก เป็นศูนย์กลางผลิตภัณฑ์ยางพาราและปาล์มน้ำมันของภาค และเมืองเศรษฐกิจเชื่อมโยงการค้าการลงทุนกับภูมิภาคอื่นของโลก

วัตถุประสงค์

1. เพื่อพัฒนาการท่องเที่ยวของภาคใต้ให้เป็นแหล่งท่องเที่ยวคุณภาพชั้นนำของโลก
2. เพื่อพัฒนาอุตสาหกรรมการแปรรูปยางพาราและปาล์มน้ำมันแห่งใหม่ของภาคและเป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม
3. เพื่อพัฒนาสินค้าการเกษตรและอุตสาหกรรมเกษตรตลอดห่วงโซ่คุณค่าและเป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม
4. เพื่อพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานสนับสนุนการท่องเที่ยว การพัฒนาเขตอุตสาหกรรมปลการเชื่อมโยงการค้าโลก
5. เพื่อพัฒนาพื้นที่เศรษฐกิจใหม่ที่ก่อให้เกิดการกระจายกิจกรรมทางเศรษฐกิจและสร้างโอกาสในการสร้างรายได้ให้แก่ชุมชน

เป้าหมาย

1. อัตราการเจริญเติบโตทางเศรษฐกิจของภาคใต้ขยายตัวเพิ่มขึ้น
2. สัมประสิทธิ์ความไม่เสมอภาค(Gini Coefficient) ในการกระจายรายได้ภาคใต้ลดลง

ยุทธศาสตร์การพัฒนาแผนภาค ประกอบด้วย

ยุทธศาสตร์ที่ 1 พัฒนาการท่องเที่ยวของภาคให้เป็นแหล่งท่องเที่ยวคุณภาพชั้นนำของโลก

แนวทางการพัฒนา

1. ยกกระดับมาตรฐานบริการ และส่งเสริมธุรกิจต่อเนื่องแหล่งท่องเที่ยว มีชื่อเสียงของภาค
2. พัฒนาและสนับสนุนรูปแบบการท่องเที่ยวเรือสำราญ และการท่องเที่ยว เชิงอาหาร
3. พัฒนาเมืองท่องเที่ยวหลัก (ภูเก็ต) ให้เป็นเมืองอัจฉริยะ (SMART City)และมีระบบขนส่งมวลชน (Monorail)
4. พัฒนาแหล่งท่องเที่ยวบนบกบริเวณตอนในของภาคเชื่อมโยงกับแหล่งท่องเที่ยวทางทะเลที่มีชื่อเสียง
5. พัฒนากิจกรรมและบริการท่องเที่ยวรูปแบบใหม่ให้มีความหลากหลายเพื่อสร้างมูลค่าเพิ่มให้กับการท่องเที่ยวที่สำคัญของภาค
6. ส่งเสริมการท่องเที่ยวชุมชนให้มีความเข้มแข็งและสอดคล้องกับศักยภาพของพื้นที่

ยุทธศาสตร์ที่ 2 พัฒนาการอุตสาหกรรมแปรรูปยางพาราและปาล์มน้ำมันแห่งใหม่ของประเทศ

แนวทางการพัฒนา

1. พัฒนาเขตอุตสาหกรรมแปรรูปยางพาราขนาดใหญ่-สะเดาที่ครบวงจรและเป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม

2. พัฒนาเขตอุตสาหกรรมโอเคมีคอล แบบครบวงจรในจังหวัดกระบี่ สุราษฎร์ธานีและชุมพร
3. พัฒนาและสนับสนุนการใช้เทคโนโลยีชีวภาพและนวัตกรรมในการผลิต ภาคเกษตร

ยุทธศาสตร์ที่ 3 พัฒนาการผลิตสินค้าเกษตรหลักของภาคและสร้างความเข้มแข็งสถาบันเกษตรกร

แนวทางการพัฒนา

1. ยกกระดับการผลิตสินค้าเกษตรที่เป็นอัตลักษณ์ที่เหมาะสมกับศักยภาพพื้นที่ของภาค
2. ยกกระดับอุตสาหกรรมการเพาะเลี้ยงกุ้งและสัตว์น้ำชายฝั่งและการทำอุตสาหกรรมประมงทะเลที่ได้

มาตรฐานสากล

3. ส่งเสริมการทำเกษตรแบบผสมผสาน
4. ส่งเสริมให้มีการใช้เทคโนโลยีและนวัตกรรมในการผลิตและบริหารการฟาร์มอย่างเป็นระบบ
5. สร้างความเข้มแข็งให้กับกลุ่มเกษตรกรและชุมชน

ยุทธศาสตร์ที่ 4 พัฒนาโครงสร้างพื้นฐานสนับสนุนการท่องเที่ยว การพัฒนา เขตอุตสาหกรรมและการเชื่อมโยงการค้าโลก

แนวทางการพัฒนา

1. พัฒนาโครงข่ายคมนาคมขนส่งเชื่อมโยงการพัฒนาแหล่งท่องเที่ยวชั้นนำแห่งใหม่กับแหล่งท่องเที่ยวที่มีชื่อเสียง

2. พัฒนาและสนับสนุนท่าเรือสำราญในจังหวัดภูเก็ต
3. พัฒนาระบบโครงสร้างพื้นฐานสนับสนุนการพัฒนาเขตอุตสาหกรรมแปรรูปยางพาราขนาดใหญ่-สะเดา
4. พัฒนาโครงสร้างพื้นฐานเชื่อมโยงภาคใต้กับเส้นทางการค้าโลก

ยุทธศาสตร์ที่ 5 อนุรักษ์ ป่าไม้ และบริหารจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมอย่างเป็นระบบ เพื่อเป็นฐานการพัฒนาที่ยั่งยืน

แนวทางการพัฒนา

1. เพิ่มประสิทธิภาพการจัดการฐานทรัพยากรธรรมชาติให้มีความสมบูรณ์
2. วางระบบป้องกันและแก้ไขปัญหาการบริหารจัดการน้ำอย่างเป็นระบบ
3. ส่งเสริมการใช้พลังงานทดแทนและเพิ่มประสิทธิภาพการใช้พลังงานเพื่อสร้างความมั่นคงด้านพลังงาน
4. บริหารจัดการและแก้ไขปัญหาสิ่งแวดล้อมอย่างเป็นระบบ

ยุทธศาสตร์ที่ 6 พัฒนาพื้นที่ระเบียงเศรษฐกิจภาคใต้อย่างยั่งยืน

แนวทางการพัฒนา

1. พัฒนาประตูการค้าฝั่งตะวันตกZWestern Gateway)
2. พัฒนาประตูสู่การท่องเที่ยวอ่าวไทยและอันดามัน (Royal Coast&Andaman Router)
3. พัฒนาอุตสาหกรรมฐานชีวภาพและการแปรรูปการเกษตรมูลค่าสูง (Bio- Based &Processed Agricultural Products)
4. การอนุรักษ์ทรัพยากร(ธรรมชาติ การส่งเสริมวัฒนธรรม และการพัฒนาเมืองน่าอยู่ (Green Culture&Livable Cities)

1.3.2 แผนพัฒนากลุ่มจังหวัด

กลุ่มจังหวัดภาคใต้ฝั่งอันดามัน มีฐานทรัพยากรการท่องเที่ยวที่หลากหลาย และมีศักยภาพสูง โดยเฉพาะทรัพยากรทางด้านการท่องเที่ยวทั้งทางทะเลและทางบกที่มีความโดดเด่น และชื่อเสียงระดับโลก จึงได้กำหนดทิศทางพัฒนาศักยภาพให้เป็นศูนย์กลางการท่องเที่ยวทางทะเล และทางบกที่มีคุณภาพระดับโลก เพื่อเสริมสร้างความเข้มแข็งให้กับระบบเศรษฐกิจของประเทศและกลุ่มจังหวัดภาคใต้ฝั่งอันดามัน เพื่อก้าวเข้าสู่การเป็นศูนย์กลางการท่องเที่ยวระดับโลก โดยเน้นการพัฒนาศักยภาพบุคลากรและเสริมสร้างความเข้มแข็งของชุมชนในการให้บริการด้านการท่องเที่ยวทั้งในระดับสากล และระดับชุมชนให้มีมาตรฐานเพียงพอ และพัฒนาศักยภาพผู้ประกอบการท่องเที่ยวให้มีขีดความสามารถในการบริหารจัดการด้านการท่องเที่ยวตามหลักธรรมาภิบาลและเป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม และให้ความสำคัญกับการบริหารจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม ให้อุดมสมบูรณ์อย่างยั่งยืน โดยกระบวนการมีส่วนร่วมของทุกภาคส่วนในพื้นที่และกลยุทธ์บริหารจัดการ ด้านการตลาดและประชาสัมพันธ์เพื่อรักษามาตรฐานและคุณภาพของนักท่องเที่ยวและพัฒนาระบบและสร้างมูลค่าเพิ่มให้สินค้าภาคการเกษตร ประมง และปศุสัตว์ ที่มีศักยภาพในพื้นที่ โดยนางานวิจัยและนวัตกรรม มาต่อยอดสู่การพัฒนาการแปรรูปเพื่อพัฒนาสินค้า พร้อมทั้งมุ่งเน้นการพัฒนาและเพิ่มคุณภาพบริการพื้นฐาน และสิ่งอำนวยความสะดวกให้เพียงพอและได้มาตรฐานด้านความปลอดภัย

วิสัยทัศน์ (Vision)กลุ่มจังหวัด

“การท่องเที่ยวที่มีคุณภาพระดับโลก บนฐานความเข้มแข็งของภาคเกษตรและชุมชนอย่างยั่งยืน “

พันธกิจ (Mission)

1. มุ่งเน้นการบริหารจัดการด้านการท่องเที่ยวให้ได้มาตรฐานโดยยึดหลัก “สะอาด สะอาด ปลอดภัย” มุ่งสู่อันดามันเมืองอัจฉริยะและน่าอยู่ (Andaman Smart and Livable City) และส่งเสริมด้านการตลาดประชาสัมพันธ์ พื้นที่การท่องเที่ยวให้กระจายไปสู่ชุมชนและท้องถิ่นอย่างทั่วถึง เพื่อยกระดับรายได้จากการท่องเที่ยว
2. เสริมสร้างความเข้มแข็งภาคการเกษตรให้เติบโตอย่างเต็มศักยภาพ เพื่อสร้างรายได้ให้กับพื้นที่อย่างต่อเนื่องและยั่งยืน
3. พัฒนาและเพิ่มศักยภาพทรัพยากรบุคคลทั้งภาคการท่องเที่ยวและเกษตร ให้ก้าวทันเทคโนโลยีและนำเทคโนโลยีมาใช้เพื่อยกระดับประสิทธิภาพ การท างานให้สูงขึ้น น ำไปสู่การขับเคลื่อนงานให้บรรลุตามวัตถุประสงค์
4. บริหารจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมเพื่อรักษาความสมดุลของระบบนิเวศ และรักษาความเป็นอัตลักษณ์ของอันดามัน

เป้าประสงค์รวม (Objectives)

1. มีศักยภาพและขีดความสามารถในการแข่งขันสูงทั้งด้านการท่องเที่ยวและภาคเกษตร เพื่อสร้างรายได้และขับเคลื่อนเศรษฐกิจ
2. ชุมชนมีความเข้มแข็ง ประชาชนมีความมั่นคงในคุณภาพชีวิตที่ดี

3. บุคลากรด้านการท่องเที่ยวและภาคเกษตรได้รับการพัฒนาให้มีศักยภาพเพิ่มขึ้น
4. มีระบบการบริหารจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมที่ดี กิจกรรมที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม เพื่อคงความอุดมสมบูรณ์อย่างยั่งยืน
5. มีการอนุรักษ์ประเพณีและวัฒนธรรมอันทรงคุณค่าให้คงความเป็นอัตลักษณ์แห่งอันดามัน
6. มุ่งสู่ความเป็นอันดามันเมืองอัจฉริยะและน่าอยู่ (Andaman Smart and Livable City)

ยุทธศาสตร์การพัฒนากลุ่มจังหวัด

ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ 1 : พัฒนาคูณภาพด้านการท่องเที่ยวให้มีมาตรฐานอย่างยั่งยืน

กลยุทธ์ 1.1 ส่งเสริมและพัฒนาศักยภาพพื้นที่ที่สามารถรองรับการขยายตัวด้านการท่องเที่ยวให้เพียงพอและเหมาะสม

1. พัฒนาโครงสร้างพื้นฐานเชื่อมโยงการคมนาคม รวมทั้งโครงข่ายด้านการสื่อสารให้เพียงพอและได้มาตรฐาน
2. พัฒนาแหล่งท่องเที่ยวและอุตสาหกรรมการท่องเที่ยวให้สอดคล้องกับภูมิสังคมอัตลักษณ์อันดามัน ให้คงความสวยงาม สะอาด และความต้องการของท้องถิ่น
3. พัฒนาและส่งเสริมการประกอบการด้านอาหารพื้นเมือง อาหารโบราณ และอาหารฮาลาล (อาหารมุสลิมเฟรนด์ลี่) เพื่อรองรับการท่องเที่ยว
4. ส่งเสริมและอนุรักษ์ประเพณีวัฒนธรรม วิถีชีวิตและภูมิปัญญาท้องถิ่นอันดามันเพื่อสร้างจุดขายทางการตลาดสู่การท่องเที่ยวนานาชาติ
5. พัฒนาระบบสาธารณสุขปึกอก ระบบสารสนเทศ และสิ่งอำนวยความสะดวกในพื้นที่ให้เพียงพอต่อความต้องการของประชาชนและนักท่องเที่ยว
6. เชื่อมโยงและพัฒนาแหล่งท่องเที่ยวเมืองรองกับแหล่งท่องเที่ยวเมืองหลัก
7. พัฒนาศักยภาพพื้นที่เพื่อรองรับการเจริญเติบโตของพื้นที่ การค้าการลงทุนและส่งเสริมการค้าขายแดนกับประเทศเพื่อนบ้าน

กลยุทธ์ 1.2 พัฒนาและยกระดับมาตรฐานความปลอดภัยและสุขอนามัยสิ่งแวดล้อมให้ได้มาตรฐานเพื่อสร้างความเชื่อมั่นแก่นักท่องเที่ยว

1. เพิ่มประสิทธิภาพระบบป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย เพื่อสร้างความเชื่อมั่นและรองรับภัยพิบัติและสาธารณภัยด้วยเทคโนโลยีที่ทันสมัย
2. สร้างความเชื่อมั่นในด้านความปลอดภัยในชีวิตทรัพย์สินแก่ประชาชนและนักท่องเที่ยว ทั้งชาวไทยและชาวต่างประเทศ
3. พัฒนาระบบเฝ้าระวังสุขอนามัย การบริการด้านสาธารณสุขให้มีประสิทธิภาพและเพียงพอรองรับต่อการขยายเมืองและทิศทางการพัฒนาแหล่งท่องเที่ยว
4. พัฒนาและส่งเสริมผู้ประกอบการด้านอาหารพื้นเมือง อาหารโบราณ และอาหารฮาลาลให้ถูกต้องตามหลักสุขอนามัยและโภชนาการเพื่อรองรับการเป็นครัวของโลก

5. พัฒนาระบบข้อมูลข่าวสารและสร้างเครือข่ายความร่วมมือจากทุกภาคส่วนในรูปแบบประชารัฐ และส่งเสริมการยกระดับพัฒนาชุมชนให้มีความเข้มแข็งเพื่อรองรับภัยพิบัติและภัยต่อความมั่นคงในทุกรูปแบบ

6. สร้างมาตรการควบคุมจำนวนนักท่องเที่ยวให้ได้มาตรฐานตามความสามารถในการรองรับ (Carrying Capacity)

กลยุทธ์ 1.3 บริหารจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมให้อุดมสมบูรณ์อย่างยั่งยืนโดยกระบวนการมีส่วนร่วมของทุกภาคส่วนในพื้นที่

1. พื้นฟูทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมให้คงความอุดมสมบูรณ์ เพื่อสร้างความสมดุลย์ของระบบนิเวศ โดยเฉพาะพื้นที่เพาะพันธุ์ อนุบาล และขยายพันธุ์สัตว์ทะเล

2. เพิ่มประสิทธิภาพการบริหารจัดการขยะมูลฝอยและสิ่งปฏิกูล

3. เพิ่มประสิทธิภาพการบริหารจัดการน้ำอย่างเป็นระบบ (น้ำสำหรับอุปโภคบริโภคน้ำทิ้ง น้ำเสีย และภัยธรรมชาติ)

4. บริหารจัดการพลังงานให้มีประสิทธิภาพและเพียงพอต่อความต้องการ

5. พัฒนาระบบผังเมืองและการใช้ประโยชน์ที่ดินให้สอดคล้องต่อความต้องการของท้องถิ่นและการพัฒนาที่สมดุลด้วยเทคโนโลยีที่ทันสมัย

กลยุทธ์ 1.4 บริหารจัดการข้อมูล การตลาดและประชาสัมพันธ์

1. เชื่อมโยงเครือข่ายทางการท่องเที่ยว การค้าและบริการกับกลุ่มประเทศเพื่อนบ้าน

2. พัฒนาความสัมพันธ์กับต่างประเทศในรูปแบบบ้านพี่เมืองน้องหรือแลกเปลี่ยนด้านวัฒนธรรมและเป็นฐานเชื่อมโยงการท่องเที่ยว

3. พัฒนาและยกระดับตลาดการท่องเที่ยวในทุกสาขาให้มีศักยภาพต่อการแข่งขันในระดับสากล

4. ส่งเสริม พัฒนา ระบบประชาสัมพันธ์ภาครัฐและสร้างภาคีเครือข่ายเอกชน เพื่อสร้างกลไกการตลาดและเพิ่มช่องทางในการประชาสัมพันธ์ผลิตภัณฑ์ชุมชนไปสู่ตลาดการท่องเที่ยว

5. ใช้เทคโนโลยีสารสนเทศยุคดิจิทัลสนับสนุนการท่องเที่ยว

6. จัดตั้งศูนย์ข้อมูลระดับกลุ่มจังหวัดเพื่อความปลอดภัยและสุขภาพของนักท่องเที่ยวและประชาชน

กลยุทธ์ 1.5 พัฒนาการท่องเที่ยวที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม (การท่องเที่ยวสีเขียว)

1. ส่งเสริมการบริหารจัดการ สร้างความสมดุล การขยายตัวและการเติบโตของนักท่องเที่ยวและการรองรับของแหล่งท่องเที่ยว

2. สร้างกระบวนการมีส่วนร่วมภาคประชาชน

ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ 2 : พัฒนาระบบและสร้างมูลค่าเพิ่มให้สินค้าภาคเกษตร ประมง และ ปศุสัตว์ที่มีศักยภาพในพื้นที่ เพื่อให้ชุมชนเกิดความเข้มแข็งอย่างยั่งยืน

กลยุทธ์ 2.1 พัฒนาประสิทธิภาพทางการเกษตร (พืช ประมง และปศุสัตว์) เพื่อเพิ่มผลผลิตและลดต้นทุนการผลิต และสร้างฐานรายได้ให้กับเกษตรกร

1. พัฒนาและเพิ่มผลผลิตทางการเกษตร ประมง และปศุสัตว์และลดต้นทุนจากปัจจัยการผลิตต่าง ๆ ด้วย Smart Farming ส่งเสริมการนำผลการศึกษาวิจัยเพื่อพัฒนาและคัดเลือกสายพันธุ์ที่เหมาะสมกับพื้นที่ และพัฒนากระบวนการเพาะปลูกหรือเก็บเกี่ยวอย่างถูกต้องเหมาะสมเพื่อให้ได้ผลผลิตที่มีคุณภาพมากยิ่งขึ้น

2. น้อมนำปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงและทฤษฎีใหม่ไปประยุกต์ใช้ในภาคการเกษตร เพื่อสร้างความเข้มแข็งของสถาบันเกษตรกร และสร้างความมั่นคงในอาชีพและรายได้ให้แก่เกษตรกร

กลยุทธ์ 2.2 พัฒนาอุตสาหกรรมเกษตรแปรรูปไปสู่ผลิตภัณฑ์ที่มีมูลค่าสูง

1. พัฒนาผลิตภัณฑ์ใหม่ที่เหมาะสมกับผลิตผลในพื้นที่โดยการนำผลงานวิจัยและนวัตกรรมใหม่มาประยุกต์ใช้เพื่อสร้างผลิตภัณฑ์ใหม่ๆ หรือนำวัสดุเหลือทิ้งจากกระบวนการผลิต/แปรรูปมาใช้ให้เกิดประโยชน์สูงสุด

2. ส่งเสริมให้เกิดกระบวนการบริหารจัดการโรงงาน/ผลิตภัณฑ์ต้นแบบ เพื่อพัฒนาผลิตภัณฑ์ใหม่ตามแนวทางและกระบวนการที่วางไว้

3. พัฒนาสินค้าประมงและสัตว์น้ำมูลค่าสูงเป็นผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรม

กลยุทธ์ 2.3 ส่งเสริมศักยภาพด้านการตลาด

1. พัฒนาองค์ความรู้ในการวิเคราะห์ ประเมินสถานการณ์ด้านการตลาดทางการเกษตร

2. พัฒนาระบบและบริหารจัดการเครือข่าย เพื่อเชื่อมโยงเครือข่ายและสถาบันเกษตรกรในกลุ่มจังหวัด

3. ส่งเสริมและสนับสนุนสถาบันเกษตรกรให้มีขีดความสามารถในการดำเนินธุรกิจและช่วยเหลือสมาชิกในด้านการผลิตและการตลาด

4. ส่งเสริมและผลักดันให้มีศูนย์กลางหรือ Digital Platform เพื่อการค้าเกษตรของกลุ่มจังหวัดภาคใต้ฝั่งอันดามันเพื่อเชื่อมโยงและกระจายสินค้าไปสู่ภูมิภาคทั้งในและต่างประเทศ

กลยุทธ์ 2.4 ส่งเสริมศักยภาพ การรวมกลุ่มและเครือข่ายสนับสนุนเกษตรอินทรีย์ เกษตรปลอดภัยของเกษตรกร และผู้ประกอบการเพื่อสร้างความเข้มแข็ง

1. ส่งเสริมการรวมกลุ่มของเกษตรกรในรูปแบบสหกรณ์ วิสาหกิจชุมชนหรือรูปแบบบริษัทประชารัฐ เพื่อสร้างความเข้มแข็งให้กับกลุ่มทุน

2. สร้างเกษตรกรรุ่นใหม่ที่มีความรู้ทั้งทางทฤษฎีและการปฏิบัติเพื่อไปประกอบอาชีพเกษตรกรรมและเป็นแบบอย่างที่ดีแก่เกษตรกรรายอื่น เพื่อให้เกิดการพัฒนาการเกษตรที่ยั่งยืน

ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ 3 : เสริมสร้างและพัฒนาศักยภาพต้นทุนมนุษย์เพื่อนำไปสู่การพัฒนาที่ยั่งยืน

กลยุทธ์ 3.1 พัฒนาบุคลากรให้มีความรู้ ความสามารถ มีศักยภาพ รองรับต่อการเปลี่ยนแปลง

1. พัฒนาและส่งเสริมการรวมกลุ่มของประชาชนในระดับชุมชนและหมู่บ้านเพื่อร่วมกันสนับสนุน อนุรักษ์ และคุ้มครองสิ่งแวดล้อม ทรัพยากรธรรมชาติความหลากหลายทางชีวภาพ รวมทั้งมรดกทางวัฒนธรรม

2. พัฒนาและส่งเสริมให้ประชาชนมีส่วนร่วมในการป้องกันประเทศพิทักษ์รักษาเกียรติภูมิ ผลประโยชน์ของชาติ และสาธารณสมบัติของแผ่นดิน และให้ความร่วมมือในการป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย

3. ส่งเสริมสนับสนุนให้ชุมชนและประชาชนได้ร่วมกันในการอนุรักษ์ ฟื้นฟู และส่งเสริมภูมิปัญญาท้องถิ่น ศิลปะ วัฒนธรรม ขนบธรรมเนียมและจารีตประเพณีอันดีงามของท้องถิ่น

กลยุทธ์ 3.2 พัฒนาคุณภาพบุคลากรด้านการท่องเที่ยวให้ได้มาตรฐาน

1. สร้างโอกาสในการเข้าถึงความรู้ทางวิชาการ การพัฒนาทักษะ วิชาชีพให้กับบุคลากรภายนอกสถานศึกษาและผู้ที่เกี่ยวข้อง ให้มีศักยภาพในการรองรับธุรกิจการท่องเที่ยว
2. พัฒนาบุคลากรของชุมชนให้สามารถรองรับการขยายตัวของภาคธุรกิจการท่องเที่ยวให้สอดคล้องกับความต้องการของชุมชนในท้องถิ่น
3. พัฒนาคุณภาพบุคลากรทุกภาคส่วนให้มีความรู้ความสามารถด้านภาษาสิ่งแวดล้อม เทคโนโลยีการบริหารจัดการ และนวัตกรรมสมัยใหม่ เพื่อเพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขันสู่ระดับสากล
4. พัฒนาศักยภาพผู้ประกอบการท่องเที่ยวขนาดเล็กและวิสาหกิจชุมชน ให้มีความสามารถในการบริการจัดการท่องเที่ยวตามหลักธรรมาภิบาล

กลยุทธ์ 3.3 พัฒนาและยกระดับมาตรฐานชุมชน

1. พัฒนาและยกระดับกระบวนการมีส่วนร่วมของชุมชน ให้มีความเข้มแข็งเพื่อการพัฒนาที่ยั่งยืน
2. สร้างเสริมจิตสำนึกประชาชนและพลเมืองในพื้นที่ในการเป็นเจ้าบ้านเจ้าเมืองที่ดี
3. พัฒนาและยกระดับชุมชนในการบริหารจัดการที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม

กลยุทธ์ 3.4 พัฒนาระบบสื่อสาร และการประชาสัมพันธ์ เพื่อการจัดการสิ่งแวดล้อมอย่างยั่งยืน

1. ส่งเสริมการสร้างสื่อ และการประชาสัมพันธ์เพื่อกระตุ้นจิตสำนึกด้านทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม
2. พัฒนาระบบฐานข้อมูลแบบดิจิทัล ด้านทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม
3. ส่งเสริมให้เกิดการใช้ข้อมูล และสารสนเทศ ในการบริหารจัดการท่องเที่ยวทรัพยากรมนุษย์ และสิ่งแวดล้อม
4. สร้างต้นแบบ (Best Practice) ในการอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

กลยุทธ์ 3.5 พัฒนาทรัพยากรมนุษย์ด้านดิจิทัลเทคโนโลยี

1. วางรากฐานด้าน Digital Literacy ให้แก่เยาวชนและบุคคลทั่วไปเพื่อให้เกิดทักษะความเข้าใจ และใช้เทคโนโลยีดิจิทัลอย่างเหมาะสม
2. พัฒนาบุคลากรด้านดิจิทัลเทคโนโลยีให้เพียงพอกับความต้องการ

1.3.3 แผนการพัฒนาจังหวัดสตูล

วิสัยทัศน์

“เมืองท่องเที่ยวเชิงนิเวศ อุทยานธรณีโลก เศรษฐกิจมั่งคั่ง สังคมน่าอยู่สันติสุขยั่งยืนประตูสู่อาเซียน”

เป้าหมายการพัฒนาจังหวัดสตูล

1. เมืองท่องเที่ยวเชิงนิเวศ หมายถึง การพัฒนาการท่องเที่ยวอย่างมีความรับผิดชอบต่อแหล่ง ธรรมชาติเอกลักษณ์เฉพาะถิ่น และแหล่งวัฒนธรรมที่เกี่ยวข้องกับระบบนิเวศ สิ่งแวดล้อม โดยมีกระบวนการ เรียนรู้ร่วมกันของผู้ที่เกี่ยวข้อง ภายใต้การจัดการอย่างมีส่วนร่วมของท้องถิ่น เพื่อมุ่งเน้นให้เกิดจิตสำนึกต่อการ รักษา ระบบนิเวศอย่างยั่งยืน การท่องเที่ยวมีคุณภาพของการบริหารจัดการระดับนานาชาติ บุคลากรการ ท่องเที่ยว

ผู้ประกอบการ สิ่งอำนวยความสะดวกทางการท่องเที่ยว มีคุณภาพ มาตรฐาน ระดับสากล สตูลโดดเด่นทางการท่องเที่ยวคุณภาพ ๕ ด้าน ประกอบด้วย - การท่องเที่ยวเชิงนิเวศทางทะเล - การท่องเที่ยวเชิงวิถีชีวิต ศิลปะ วัฒนธรรม ประเพณี และศาสนา - การท่องเที่ยวเชิงธรณีวิทยา - การท่องเที่ยวเชิงเกษตร - การท่องเที่ยวเพื่อคุณภาพชีวิตและการมีสุขภาพดี

2. อุทยานธรณีโลก (Global Geopark) หมายถึง สตูลประสบความสำเร็จในการจัดการพื้นที่ที่ประกอบด้วยแหล่งเรียนรู้ทางธรณีวิทยา และแหล่งอนุรักษ์ให้เป็นที่รู้จักหรือมีชื่อเสียง ให้เป็นแหล่งท่องเที่ยวทางทรัพยากรธรรมชาติและนิเวศวิทยา รวมถึงแหล่งโบราณคดี เมืองเก่า และประเพณีวัฒนธรรม วิถีชีวิต ท้องถิ่นเมืองเก่า โดยนำทรัพยากรเหล่านี้มาบริหารจัดการ สร้างเรื่องราวเพื่อส่งเสริมการท่องเที่ยว และผลักดันให้ชุมชนท้องถิ่นมีรายได้เพิ่มขึ้นอย่างต่อเนื่อง ยั่งยืน สามารถสร้างรายได้ให้กับจังหวัดและประเทศชาติได้อย่างมั่นคง ประชาชนเกิดจิตสำนึกต่อการรักษาระบบนิเวศและอนุรักษ์ทรัพยากร และร่วมผลักดันเป็นอุทยานธรณีระดับโลก (Global Geopark)

3. เศรษฐกิจมั่นคง (Economic Stability) หมายถึง เศรษฐกิจจังหวัด เศรษฐกิจชุมชนที่มีการเจริญเติบโตอย่างต่อเนื่อง มั่นคง ยั่งยืน บนฐานของการผลิตที่มีคุณค่าและมูลค่าศักยภาพในท้องถิ่น การค้าขายแดนเติบโตเพิ่มมากขึ้น และการสร้างสรรค์นวัตกรรมบริการเพิ่มค่ารองรับการขยายฐานเศรษฐกิจในอนาคต สู่การเป็นจังหวัดที่ประสบความสำเร็จในการยกระดับคุณภาพความเป็นอยู่ของประชาชนบนฐานของปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง

4. สังคมน่าอยู่สันติสุขยั่งยืน หมายถึง ประชาชนเข้าถึงการบริการของรัฐด้านสุขภาพ และการศึกษา ผ่านเกณฑ์มาตรฐาน แรงงานได้รับการพัฒนาทักษะฝีมือ ผู้สูงอายุ ผู้พิการ ผู้ด้อยโอกาสมีรายได้ สังคมสันติสุข ภายใต้การมีส่วนร่วมของชุมชน โดยการสร้างภูมิคุ้มกันในการป้องกันและแก้ไขปัญหาเสพติด มีการอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติ และอยู่ในสิ่งแวดล้อมที่ดี มีสันติสุขบนฐานของความหลากหลาย

5. ประตูสู่อาเซียน เป็นการเปิดเส้นทางเชื่อมโยงประเทศไทยไปสู่อาเซียนทางตอนใต้ เนื่องจากสตูล มีจุดแข็งด้านภูมิศาสตร์ของการเป็นพื้นที่รอยต่อพื้นที่หนึ่งระหว่างประเทศไทยกับมาเลเซีย ซึ่งสามารถเดินทางเชื่อมต่อไปสิงคโปร์ และอินโดนีเซียได้ สตูลจะเป็นอีกช่องทางที่สำคัญของไทยสู่กลุ่มประเทศเขตเศรษฐกิจสามฝ่าย (Indonesia – Malaysia – Thailand Growth Triangle : IMT – GT) และเส้นทางนี้มีศักยภาพที่จะขยายการเชื่อมโยงไปสู่พม่าและจีนต่อไปได้ สิ่งเหล่านี้จะเป็นโอกาสในการสร้างความสัมพันธ์ด้านต่างๆ กับประเทศในอาเซียน โดยเฉพาะการสร้างมูลค่าเพิ่มทางเศรษฐกิจ ให้กับจังหวัดสตูลและประเทศไทยได้อย่างมีนัยยะสำคัญ

ประเด็นการพัฒนาของจังหวัดสตูล

ประเด็นการพัฒนาที่ 1. การเสริมสร้างเศรษฐกิจและสร้างมูลค่าเพิ่มจากอุทยานธรณีโลก การท่องเที่ยวการเกษตร และการค้าสู่อาเซียนที่เติบโตอย่างต่อเนื่อง

แนวทางการพัฒนา

1. เพิ่มศักยภาพแหล่งท่องเที่ยวเชิงนิเวศและอุทยานธรณีสตูลให้ได้มาตรฐาน เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม สอดคล้องกับวิถีชีวิต วัฒนธรรมและความเป็นอยู่ของชุมชน

2.พัฒนาศักยภาพชุมชนท่องเที่ยวตามอัตลักษณ์ วัฒนธรรม และภูมิปัญญา จนมีขีดความสามารถในการแข่งขัน

3.พัฒนาศักยภาพบุคลากร รองรับอุตสาหกรรมการท่องเที่ยว โดยใช้เทคโนโลยี นวัตกรรมด้านการท่องเที่ยวสู่ตลาดการท่องเที่ยว

4.พัฒนาระบบบริหารจัดการด้านการท่องเที่ยวให้ได้มาตรฐาน เพื่อรองรับนักท่องเที่ยวที่เพิ่มขึ้นอย่างต่อเนื่อง ให้เติบโตเป็นเมืองน่าอยู่ น่าเที่ยว เมืองต้องห้ามพลาด

5.พัฒนาโครงสร้างพื้นฐานทั้งทางบก ทางน้ำ และทางอากาศรองรับเส้นทางท่องเที่ยว ให้สอดคล้องเชื่อมโยงกับระบบโลจิสติกส์ด้านการท่องเที่ยว

6.เพิ่มประสิทธิภาพการผลิตภาคเกษตร การใช้นวัตกรรม เทคโนโลยีในการแปรรูป และสร้างคุณค่าเพื่อการแข่งขัน

8.สนับสนุนอุตสาหกรรมฮาลาลและบริการฮาลาล เชื่อมโยงชายแดนใต้ และสังคมมุสลิมนานาชาติ

9.สร้างสรรคผลิตทางการเกษตรของจังหวัดให้เป็นแบรนด์ที่มีคุณค่าและมูลค่าสูง

10.พัฒนาศักยภาพบุคลากรผู้ประกอบการ เกษตรกรและสถาบันเกษตรกรให้พึ่งพาตนเอง และเชื่อมโยงเครือข่ายให้สามารถแข่งขันได้

11.ส่งเสริมและพัฒนาผลิตภัณฑ์ชุมชน OTOP ให้เติบโตสู่การสร้างเป็นตราสินค้า (Branding) ให้เป็นที่รู้จัก แพร่หลาย จนมีขีดความสามารถในการแข่งขัน

12.ส่งเสริมและพัฒนาระบบการบริหารจัดการพื้นที่การค้า การท่องเที่ยว ให้มีความทันสมัย และได้มาตรฐานและเชื่อมโยงอาเซียน

ประเด็นการพัฒนาที่ 2. การบริหารจัดการทรัพยากรธรรมชาติ สิ่งแวดล้อม และอุทยานธรณีสตูล แบบมีส่วนร่วมอย่างสมดุลอย่างสมดุล และยั่งยืน

แนวทางการพัฒนา

1. สร้างความรู้ ความตระหนักและจิตสำนึกในการอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม และอุทยานธรณีสตูลแก่ประชาชน ชุมชนให้เข้มแข็งและยั่งยืน

2.สร้างกลไกการบริหารจัดการทรัพยากรน้ำอย่างเป็นระบบ ทั้งระยะสั้น กลาง และระยะยาว ด้วยการมีส่วนร่วมของทุกภาคส่วน

3.สร้างระบบการจัดการขยะและอนามัยสิ่งแวดล้อมให้ได้มาตรฐาน

4.พัฒนาระบบการจัดการปัญหาทางสิ่งแวดล้อมจากผลกระทบของโลกร้อนและพัฒนาภัยพิบัติทางธรรมชาติ

5.เสริมสร้างและพัฒนาชุมชนให้เป็นเมืองน่าอยู่ สะอาด ธรรมชาติบริสุทธิ์

6.สร้างคุณค่าจากธรรมชาติ สิ่งแวดล้อมสู่แหล่งพลังงานทดแทน พลังงานทางเลือก เพิ่มความอุดมสมบูรณ์ของระบบนิเวศ ป่าเขา นิเวศลำนน้ำ นิเวศป่าชายเลน และนิเวศทางทะเล เพื่อความมั่นคงทางอาหาร และสร้างคุณค่ารองรับการท่องเที่ยว

ประเด็นการพัฒนาที่ 3. การเสริมสร้างความมั่นคง สังคมสันติสุขและยกระดับคุณภาพชีวิต บนฐานของปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง

แนวทางการพัฒนา

1. ส่งเสริมความอบอุ่นและความสัมพันธ์ที่ดีของสมาชิกในครอบครัว และความผาสุกในชุมชน
2. พัฒนาบริการทางการแพทย์ ภูมิปัญญาแพทย์แผนไทย และสมุนไพร ส่งเสริมและสร้างความ ตระหนักรู้แก่ประชาชนให้เห็นความสำคัญของภาวะสุขภาพที่ดี
3. ส่งเสริมและสนับสนุนภาคีเครือข่ายทางด้านสังคม จิตอาสาและองค์กรสาธารณประโยชน์ ให้เข้มแข็งและเป็นหุ้นส่วนในการพัฒนาสังคม
4. ส่งเสริมการมีงานทำ สร้างอาชีพที่มั่นคง ยกระดับทักษะฝีมือแรงงาน รองรับการแข่งขันและการเข้าถึงสวัสดิการสังคม
5. พัฒนาและยกระดับคุณภาพการศึกษาทุกประเภท ทุกระดับ ส่งเสริมการเรียนรู้ของประชาชนให้เท่าทัน การเปลี่ยนแปลง เป็นพลเมืองไทย พลเมืองอาเซียน และพลเมืองโลก
6. ส่งเสริมและสนับสนุนการจัดระเบียบความสงบเรียบร้อยในหมู่บ้าน/ชุมชนให้มีความเข้มแข็งด้วยตนเอง
7. เสริมสร้างความรู้ความเข้าใจในการปกครองระบอบประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์เป็นประมุข สนับสนุนกิจกรรมด้านศาสนา ประเพณี บนความหลากหลายทางวัฒนธรรม
8. ยกระดับคุณภาพ และมาตรฐานการให้บริการของรัฐตามบริบทของพื้นที่ พัฒนาสู่ภาครัฐ 4.0
9. ค้ำครองสิทธิและส่งเสริมและพัฒนาอาชีพและสุขภาวะของผู้สูงอายุ คนพิการ และผู้ด้อยโอกาสลดความเหลื่อมล้ำทางสังคม
10. ยกระดับการมีส่วนร่วมในการอนุรักษ์ ส่งเสริม และพัฒนาสังคมพหุวัฒนธรรมให้เกิดคุณค่าและมูลค่า

1.3.4 แผนพัฒนาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตจังหวัดสตูล

วิสัยทัศน์

เมืองท่องเที่ยวเชิงนิเวศระดับโลก เกษตรยั่งยืน สังคมน่าอยู่

พันธกิจ

1. พัฒนาการท่องเที่ยวเชิงนิเวศสู่มาตรฐานโลก
2. ส่งเสริมให้การทำการเกษตรตามหลักเศรษฐกิจพอเพียง การรวมกลุ่มแปรรูป การลดต้นทุนการสร้างมูลค่าเพิ่มและพัฒนาตลาดสินค้าเกษตร
3. พัฒนาและเชื่อมโยงโครงข่ายคมนาคมให้ครบถ้วนเพียงพอรองรับปริมาณจราจรและอำนวยความสะดวกในแหล่งท่องเที่ยว การเกษตร และให้สอดคล้องกับทิศทางการพัฒนาจังหวัดและการใช้ผังเมืองรวม
4. ส่งเสริมสนับสนุนให้ประชาชนมีส่วนร่วมในการจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมและเพิ่มประสิทธิภาพในการส่งเสริมและรักษาสิ่งแวดล้อมที่ดีโดยยึดหลักความสมดุลระหว่างการเป็นเมืองกับชนบท
5. อนุรักษ์ศิลปะ วัฒนธรรม วิถีชีวิตและภูมิปัญญาดั้งเดิมของสตูล โดยการมีส่วนร่วมของประชาชน

6. พัฒนาการศึกษาทั้งในระบบ นอกระบบ และการศึกษาตามอัธยาศัยให้ได้มาตรฐาน
7. ส่งเสริมการใช้หลักธรรมาภิบาลในการบริหารจัดการท้องถิ่น

เป้าหมายหลัก

1. มีรายได้จากการท่องเที่ยวเพิ่มขึ้น
2. มูลค่ามวลรวมจังหวัดเพิ่มขึ้น
3. ประชาชนมีคุณภาพชีวิตที่ดี

ยุทธศาสตร์การพัฒนาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตจังหวัดสตูล ประกอบด้วย

ยุทธศาสตร์ที่ 1 พัฒนาการท่องเที่ยวอย่างมีคุณภาพและยั่งยืน

กลยุทธ์

- 1.1 พัฒนา ปรับปรุงสถานที่ท่องเที่ยวและสิ่งอำนวยความสะดวกให้มีมาตรฐาน
- 1.2 พัฒนาศักยภาพการท่องเที่ยวเชิงนิเวศและวิถีชีวิตชุมชนภายใต้การมีส่วนร่วมของชุมชนและท้องถิ่น
- 1.3 พัฒนาศักยภาพการท่องเที่ยวเชิงนิเวศและวิถีชีวิตชุมชนภายใต้การมีส่วนร่วมของชุมชนและท้องถิ่น
- 1.4 ประชาสัมพันธ์การท่องเที่ยวให้เป็นที่รู้จักอย่างกว้างขวางทั้งในและต่างประเทศ
- 1.5 สนับสนุน ให้มีกิจกรรมส่งเสริมการท่องเที่ยวที่หลากหลายตลอดทั้งปี

ยุทธศาสตร์ที่ 2 สร้างความเข้มแข็งภาคเกษตรและระบบเศรษฐกิจให้มีความมั่นคงอย่างยั่งยืน

กลยุทธ์

- 2.1 พัฒนาเพิ่มประสิทธิภาพการผลิตด้วยการใช้เทคโนโลยีการเกษตร
- 2.1 การส่งเสริมการรวมกลุ่ม เพื่อการแปรรูป ลดต้นทุน สร้างมูลค่าเพิ่มและการตลาด
- 2.3 สนับสนุนการวิจัย และเพิ่มศักยภาพและสร้างความเข้มแข็งภาคการเกษตรอย่างยั่งยืน
- 2.4 การส่งเสริมการประกอบอาชีพตามหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง

ยุทธศาสตร์ที่ 3 พัฒนาโครงสร้างพื้นฐานได้มาตรฐานและเชื่อมโยงอย่างทั่วถึง

กลยุทธ์

3.1 ก่อสร้าง ซ่อมแซม บำรุงรักษาถนน สะพาน รางระบายน้ำและระบบวิศวกรรมจราจร ให้มีความเชื่อมโยงระหว่างท้องถิ่น

- 3.2 ก่อสร้าง ซ่อมแซมบำรุงรักษาเขื่อนกั้นตลิ่งริมแม่น้ำและทะเล
- 3.3 จัดให้มีซ่อมแซมบำรุงรักษาสถานีขนส่งหรือที่พักผู้โดยสารที่สะดวกและปลอดภัยทั้งทางบกและทางน้ำ
- 3.4 สนับสนุนการจัดทำ ปรับปรุงผังเมืองและการบังคับใช้ให้เป็นไปตามผัง
- 3.5 ก่อสร้างและบำรุงรักษาแหล่งน้ำเพื่ออุปโภค บริโภคและการเกษตรอย่างเพียงพอ
- 3.6 พัฒนาระบบไฟฟ้า สารสนเทศและการสื่อสารอย่างทั่วถึง

ยุทธศาสตร์ที่ 4 การจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมสู่สังคมน่าอยู่อย่างยั่งยืน

กลยุทธ์

- 4.1 อนุรักษ์ ฟื้นฟูและสร้างความมั่นคงทางทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม
- 4.2 สนับสนุนการบริหารจัดการขยะ สิ่งปฏิกูล และการบำบัดน้ำเสีย
- 4.3 ส่งเสริมการสร้างจิตสำนึกของประชาชนให้มีส่วนร่วมในการเฝ้าระวังแก้ปัญหาทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

ยุทธศาสตร์ที่ 5 อนุรักษ์ศิลปะ วัฒนธรรม จารีตประเพณี และภูมิปัญญาท้องถิ่น

กลยุทธ์

- 5.1 สนับสนุนการอนุรักษ์ ฟื้นฟูภูมิปัญญาท้องถิ่นโดยการมีส่วนร่วมของประชาชน
- 5.2 สนับสนุนการจัดกิจกรรมทางศิลปะ วัฒนธรรม ประเพณีอันดีของท้องถิ่น
- 5.3 สนับสนุน ส่งเสริมกิจกรรมทางศาสนาอย่างต่อเนื่อง

ยุทธศาสตร์ที่ 6 พัฒนาคูณภาพชีวิตประชาชนให้เกิดความยั่งยืน สังคมสงบสุข

กลยุทธ์

- 6.1 ส่งเสริมการพัฒนามาตรฐานการศึกษาทั้งในระบบ นอกกระบบ การศึกษาตามอัธยาศัย และการศึกษาตลอดชีวิต
- 6.2 การพัฒนาการจัดการศึกษาโดยใช้โรงเรียนเป็นฐานในการพัฒนาท้องถิ่น
- 6.3 ส่งเสริมการพัฒนาคูณภาพชีวิตให้กับเด็ก เยาวชน สตรี ผู้สูงอายุ ผู้พิการ และผู้ด้อยโอกาส
- 6.4 ส่งเสริม สนับสนุนการป้องกันโรค การควบคุมโรคและการสาธารณสุข
- 6.5 ส่งเสริม สนับสนุนการป้องกันและแก้ปัญหายาเสพติด
- 6.6 ส่งเสริมการเพิ่มประสิทธิภาพในการป้องกันและบรรเทาสาธารณสุข
- 6.7 พัฒนาสนามกีฬา ลานกีฬา และสวนสาธารณะให้ได้มาตรฐาน
- 6.8 พัฒนาบุคลากรทางการกีฬานันทนาการให้มีความรู้และทักษะที่สูงขึ้น และส่งเสริมการจัดกิจกรรมการแข่งขันกีฬาอย่างต่อเนื่อง

ยุทธศาสตร์ที่ 7 บริหารจัดการองค์กรอย่างมีประสิทธิภาพ

กลยุทธ์

- 7.1 การวางแผนและประสานแผนพัฒนาท้องถิ่นภายใต้กระบวนการมีส่วนร่วมของประชาชน
- 7.2 พัฒนาและจัดหาเครื่องมือ อุปกรณ์ และสถานที่ให้สามารถตอบสนองต่อการปฏิบัติงานได้อย่างมีประสิทธิภาพ
- 7.3 สร้างสร้างคุณธรรม จริยธรรมและธรรมาภิบาลเพื่อเพิ่มประสิทธิภาพการปฏิบัติงานของบุคลากร
- 7.4 ส่งเสริมสนับสนุนประชาธิปไตย ความเสมอภาค ความสมานฉันท์และสร้างความเข้มแข็งในชุมชน
- 7.5 ประชาสัมพันธ์ข้อมูลข่าวสารของท้องถิ่นอย่างทั่วถึง

2. ยุทธศาสตร์องค์การบริหารส่วนตำบลปากน้ำ

2.1 วิสัยทัศน์

“ยึดหลักการมีส่วนร่วม พัฒนาโครงสร้างพื้นฐาน การท่องเที่ยว เศรษฐกิจ คุณภาพชีวิตทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม เพื่อสังคมน่าอยู่”

คำขวัญตำบลปากน้ำ

สินทรัพย์ในน้ำ เกาะงามล้ำค่า เมืองท่าอันดามัน

- สินทรัพย์ในน้ำ คือ ตำบลปากน้ำมีแหล่งสัตว์น้ำ ปะการัง และป่าชายเลนซึ่งเป็นแหล่งกำเนิดสัตว์น้ำ
- เกาะงามล้ำค่า คือ พื้นที่ตำบลปากน้ำบางส่วนอยู่ในเขตอุทยานแห่งชาติหมู่เกาะเภตรา ซึ่งมีเกาะบูโหลนที่สวยงาม
- เมืองท่าอันดามัน คือ พื้นที่ตำบลปากน้ำมีพื้นที่ติดทะเลอันดามันซึ่งสามารถเดินทางติดต่อกับต่างประเทศได้หลายประเทศ

พันธกิจ

1. พัฒนาเศรษฐกิจให้มีความมั่นคง พึ่งตนเองตามแนวเศรษฐกิจพอเพียง
2. พัฒนาให้เป็นเมืองท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์ จัดระเบียบท่าเรือให้สะดวกทันสมัย ทุกภาคส่วน ยอมรับพัฒนาให้เป็นเมืองท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์ จัดระเบียบท่าเรือให้สะดวกทันสมัย ทุกภาคส่วน ยอมรับ
3. พัฒนาสังคม การศึกษา การกีฬาและอนุรักษ์ภูมิปัญญาท้องถิ่นให้คงอยู่ตลอดไป
4. พัฒนาสาธารณสุขชุมชนให้คนมีสุขภาพพลานามัยที่สมบูรณ์ แข็งแรง เพิ่มความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สินให้คนมีความสะดวก ปลอดภัย
5. พัฒนาโครงสร้างพื้นฐานให้ได้มาตรฐาน จัดระเบียบเมืองให้สงบเรียบร้อยและปรับปรุงภูมิทัศน์เมืองให้ร่มรื่นสวยงาม
6. อนุรักษ์และใช้ประโยชน์ทรัพยากรธรรมชาติอย่างสมดุล จัดการขยะและน้ำเสียชุมชนให้เหมาะสม
7. พัฒนาศักยภาพบุคลากร เครื่องมือเครื่องใช้ที่ทันสมัยและประยุกต์ใช้เทคโนโลยีเพื่อบริการประชาชน
8. พัฒนาเครือข่ายการมีส่วนร่วม ส่งเสริมให้ทุกภาคส่วนร่วมในการพัฒนาท้องถิ่น

2.2 ยุทธศาสตร์การพัฒนาด้านองค์การบริหารส่วนตำบลปากน้ำ

ยุทธศาสตร์ที่ 1 การพัฒนาด้านโครงสร้างพื้นฐาน

เป้าหมาย

เพื่อก่อสร้างและซ่อมบำรุงโครงสร้างพื้นฐานในเขตองค์การบริหารส่วนตำบลให้มีความสะดวกและมาตรฐาน สนับสนุนยุทธศาสตร์ด้านอื่นๆ ให้ประสบความสำเร็จ โดยเฉพาะอย่างยิ่งด้านคมนาคมขนส่ง ด้านความสงบเรียบร้อยและความสงบสุขของประชาชนและด้านเศรษฐกิจ

กลยุทธ์พัฒนา

1.1 ก่อสร้าง ปรับปรุง ซ่อมแซมเส้นทางคมนาคมในพื้นที่ เพื่อความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สินของประชาชน

1.2 ก่อสร้าง บำรุง รักษา ซ่อมแซมระบบไฟฟ้า ประปา คูระบายน้ำ ทำ เทียบเรือ ตลอดจนงานสาธารณูปการ

1.3 ดูแลรักษาแหล่งน้ำ จัดทำ บำรุงรักษา ซ่อมแซมวัสดุ อุปกรณ์ ภาชนะ ในการกักเก็บน้ำ

1.4 ปรับปรุงภูมิทัศน์ สถานที่ต่าง ๆ ในความดูแลให้มีความสวยงาม

ตัวชี้วัด KPI

1.จำนวนที่เพิ่มขึ้นของถนนสะพาน ไหล่ทาง ท่อระบาย รางระบายน้ำที่ได้มาตรฐาน

2. จำนวนระบบสาธารณูปโภค สาธารณูปการและแหล่งน้ำที่ได้รับการบำรุงรักษา

3. จำนวนแหล่งน้ำ วัสดุ อุปกรณ์ ภาชนะ ในการกักเก็บน้ำ ได้รับการซ่อมแซม จัดทำ

4. จำนวนที่สถานที่ ได้รับการปรับปรุงภูมิทัศน์และดูแลรักษา

ยุทธศาสตร์ที่ 2 การพัฒนาด้านเศรษฐกิจและการท่องเที่ยว

เป้าหมาย

เพื่อสนับสนุนเสริมสร้างความเข้มแข็งของชุมชนทางเศรษฐกิจด้านการท่องเที่ยวระดับบุคคล ครอบครัว และชุมชนท้องถิ่น โดยเฉพาะและการส่งเสริมผลิตภัณฑ์จากกลุ่มอาชีพต่างๆในองค์การบริหารส่วนตำบลปากน้ำ ให้มีความสามารถและทักษะในการพัฒนาฝีมือในการผลิตเพิ่มมูลค่าของสินค้า ส่งเสริมสินค้า OTOP บริการแก่นักท่องเที่ยวทั้งชาวไทยและต่างประเทศ ซึ่งเป็นไปตามยุทธศาสตร์การพัฒนาการพัฒนาการท่องเที่ยวของจังหวัดสตูล และยุทธศาสตร์การพัฒนาการท่องเที่ยวอย่างมีคุณภาพและยั่งยืนตามกรอบยุทธศาสตร์การปกครองส่วนท้องถิ่น

กลยุทธ์การพัฒนา

2.1 การส่งเสริมและพัฒนาการท่องเที่ยวทุกรูปแบบและการท่องเที่ยวเชิงนิเวศ พร้อมรองรับสู่ประชาคมอาเซียน

2.2 ส่งเสริม สนับสนุนให้ชุมชนมีความเข้มแข็งและพึ่งพาตนเอง

2.3 ส่งเสริมสนับสนุนด้านการประกอบอาชีพ สร้างงานสร้างรายได้ ให้แก่ ประชาชน

ตัวชี้วัด (KPI)

1.จำนวนกิจกรรมโครงการที่ส่งเสริมการท่องเที่ยว

2.จำนวนกิจกรรมโครงการส่งเสริมการมีส่วนร่วมและสร้างชุมชนเข้มแข็ง

3.จำนวนกิจกรรมโครงการส่งเสริมกลุ่มอาชีพ การดำเนินชีวิตแบบพอเพียง

ยุทธศาสตร์ที่ 3 การพัฒนาด้านคุณภาพชีวิตและสังคม

เป้าหมาย

เพื่อเสริมสร้าง พัฒนา คุณภาพชีวิตคนในพื้นที่อบต.ปากน้ำ ทางด้านจิตใจ ด้านการศึกษา ด้านสุขภาพอนามัย ด้านสวัสดิการและสังคม ด้านกีฬา ให้มีคุณภาพและพึ่งพาตนเองได้ ซึ่งเป็นไปตามแนวทางแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติฉบับที่ 12 (พ.ศ. 2560 - 2579)

กลยุทธ์การพัฒนา

3.1 ส่งเสริมสนับสนุนการพัฒนาคุณภาพชีวิตและการจัดกิจกรรม ผู้สูงอายุ เด็ก เยาวชน สตรีและผู้ด้อยโอกาส ผู้พิการ ผู้ป่วยเอดส์

3.2 ส่งเสริมสนับสนุนด้านการศึกษา นันทนาการ ศาสนา ขนบธรรมเนียมประเพณี วัฒนธรรม ภูมิปัญญาท้องถิ่น

3.3 ส่งเสริมสนับสนุนด้านกีฬาและนันทนาการ

3.4 ส่งเสริมสนับสนุนการป้องกันอุบัติเหตุ สาธารณภัย และภัยธรรมชาติต่าง ๆ

3.5 ส่งเสริม สนับสนุนประชาชนทุกกลุ่มวัยได้รับการจัดการด้านสาธารณสุขที่จำเป็นต่อสุขภาพและอนามัย

3.6 ส่งเสริม สนับสนุนในการป้องกัน บำบัดผู้ติดยาเสพติด

ตัวชี้วัด (KPI)

1. จำนวนกิจกรรม/โครงการส่งเสริมผู้สูงอายุ เด็ก เยาวชน สตรีด้อยโอกาสและผู้ไร้ที่พึ่งผู้พิการ ผู้ป่วยเอดส์
2. จำนวนกิจกรรม/โครงการที่สนับสนุนด้านศึกษา ศาสนา ขนบธรรมเนียมประเพณี วัฒนธรรม ภูมิปัญญาท้องถิ่น
3. จำนวนกิจกรรม/โครงการส่งเสริมด้านกีฬาและด้านนันทนาการ
4. จำนวนกิจกรรม/โครงการ ในการป้องกันอุบัติเหตุ สาธารณภัยและภัยธรรมชาติต่าง ๆ
5. จำนวนกิจกรรม/โครงการในการพัฒนาระบบสุขภาพในทุกมิติ
6. จำนวนกิจกรรม/โครงการการป้องกันยาเสพติดในพื้นที่ตำบลปากน้ำ

ยุทธศาสตร์ที่ 4 การพัฒนาด้านทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

เป้าหมาย

เพื่อพัฒนาระบบการจัดการสิ่งแวดล้อมอันพึงปรารถนาร่วมกันไม่ให้มีปัญหาภายในชุมชนซึ่งเป็นไปตามแนวทางการยุทธศาสตร์พัฒนาจังหวัด

กลยุทธ์การพัฒนา

4.1 ส่งเสริมสนับสนุนการอนุรักษ์และฟื้นฟูทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

4.2 พัฒนาระบบการจัดการขยะ การควบคุมมลพิษทางน้ำ อากาศ เสียง

ตัวชี้วัด (KPI)

1. จำนวนกิจกรรม/โครงการที่ดำเนินการสนับสนุน การอนุรักษ์และฟื้นฟูทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

2. จำนวนกิจกรรม/โครงการที่ดำเนินการจัดการขยะ การควบคุมมลพิษทางน้ำ อากาศ เสียง

ยุทธศาสตร์ที่ 5 การพัฒนาด้านการบริหารจัดการองค์กรให้มีความเข้มแข็ง มีประสิทธิภาพ

เป้าหมาย

เพื่อสนับสนุนประชาชนทุกภาคส่วนให้มีส่วนร่วมในการพัฒนาและตรวจสอบการทำงานของภาครัฐและให้บรรจุแนวทางการดำเนินงานของจังหวัดนครราชสีมาตามยุทธศาสตร์การบริหารราชการให้เป็นไปตามหลักการบริหารจัดการบ้านเมืองที่ดี

กลยุทธ์การพัฒนา

5.1 พัฒนา สนับสนุนเสริมสร้างประสิทธิภาพและศักยภาพในการปฏิบัติงาน ของบุคลากรในองค์กร

5.2 ส่งเสริม สนับสนุนให้มีวัสดุอุปกรณ์ในการปฏิบัติงานที่ครบครันทันสมัยเพื่อการปฏิบัติงานและบริการประชาชน

ตัวชี้วัด (KPI)

1.จำนวนโครงการ/กิจกรรมที่พัฒนา สนับสนุน เสริมสร้างประสิทธิภาพและศักยภาพในการปฏิบัติงานของบุคลากรในองค์กร

2.จำนวนกิจกรรม/โครงการส่งเสริม สนับสนุนให้มีวัสดุ อุปกรณ์ในการปฏิบัติงานที่ครบครันทันสมัยเพื่อการปฏิบัติงานและบริการประชาชน

